

Hälsningsanförande

Anf. 1 TALMANNEN:

I dag är det Europadagen. Det är en stor glädje för Sveriges riksdag att få hälsa Turkiets talman herr Bülent Arınç och hans medlemmar i delegationen välkomna. Det är också en stor glädje för oss att så många ledamöter av den diplomatiska kåren är här denna dag. Varmt välkomna.

1 § Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen

Föredrogs

utrikesutskottets betänkande 2005/06:UU19

Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen (prop. 2005/06:106).

*Bulgariens och
Rumäniens anslutning
till Europeiska unionen*

Anf. 2 URBAN AHLIN (s):

Herr talman! Det är med glädje och stolthet som jag kan meddela att utrikesutskottet enhälligt har beslutat att i detta betänkande föreslå riksdagen att godkänna regeringens förslag om anslutning till Europeiska unionen för Bulgarien och Rumänien. Det är glädjande att Sveriges riksdag kan samla sig och enigt fatta ett sådant beslut. Tittar man ut över Europa ser man att det finns olika åsikter i europeiska länder om hur utvidgningen fortsatt ska gå till.

I detta betänkande pekar vi också på framtiden. Vi gläds åt att Turkiet och Kroatien just har inlett sina medlemskapsförhandlingar. Vi betonar också vikten av att övriga länder på Balkan så snart som möjligt får inleda sina medlemskapsförhandlingar. Vi pekar på att länder såsom Ukraina och Moldavien snarast behöver ges ett medlemskapsperspektiv. Det är faktiskt med stolthet som jag säger att utrikesutskottet är enigt i dessa ställningstaganden. Det bådär gott också för framtiden.

I Europa rasar en debatt om EU ska utvidgas eller om det nu är slut. Det är positivt att ha känslan att vi är eniga i Sveriges riksdag.

Varför är vi så eniga? Jo, det är naturligtvis för att utvidgningen som sådan har fört med sig mycket gott. Vem tror att dessa minoritetslagstiftningar i Central- och Östeuropa hade införts om inte EU-medlemskapet hade hägrat? Vem tror att gränstvister och andra problem hade lösts?

Vem tror att reformer hade gjorts om inte just drivkraften för ett framtida medlemskap hade funnits där?

Vi är glada över att i dag i Sveriges riksdag säga ja till Rumänien och Bulgarien. Förhoppningsvis ska vi kunna hälsa dem hjärtligt välkomna till vår familj i Europeiska unionen den 1 januari 2007.

Jag brukar, herr talman, när det handlar om utvidgningen av Europeiska unionen alltid göra något slags utsvävning i ornitologins värld. Varför använder jag oftast fåglar som ett uttryck för Europeiska unionen? Det beror väl på att jag har någon dröm om att vi människor lika lätt ska kunna flyga, flytta och röra oss över gränserna i Europa, att häcka och slå ned våra bopålar varhelst vi önskar. Vilken fågel vore då inte bättre än biätaren att symbolisera Rumänien och Bulgarien?

Biätaren bygger bon utmed Donaus strand. Den har en fantastiskt vacker färg, slank kropp och ivrigt, frenetiskt, slående vingar. Biätaren symboliserar den enorma vilja som rumäner och bulgarer har visat oss i Europeiska unionen. "Vi vill bli medlemmar." Likt biätarens frenetiska vingslag har också Bulgariens och Rumäniens ambassadörer uppvaktat oss riksdagsledamöter. Vi är glada över engagemanget som dessa två ambassadörer har visat. Ni är i sanning ett par riktiga biätare för oss i Sveriges riksdag.

Dessutom slipper nu Bulgariens ambassadör äta upp sitt diplomatiska pass. Han har lovat att om inte Sverige ratificerar anslutningsfördraget ska han äta upp sitt diplomatiska pass. Jag hoppas att du om några timmar kan meddela Sofia att du fortfarande har ditt diplomatiska pass i din ägo! Det är med stolthet och glädje som jag noterar att utrikesutskottet enhälligt föreslår Sveriges riksdag att besluta att anta förslaget till anslutningsfördrag för Rumänien och Bulgarien.

Anf. 3 GUNILLA CARLSSON i Tyresö (m):

Herr talman! Vi får aldrig glömma att de som ursprungligen tog initiativet till Europasamarbetet gjorde det i förvisningen om att det fanns så mycket som kunde göras bättre genom att arbeta tillsammans. Frukten av denna gemensamma övertygelse skördar vi i dag. Europa har aldrig varit så fritt, säkert och enat. Sedan början av 2000-talet har Europa varit med om en Nato- och EU-utvidgning som har skapat gynnsamma förutsättningar för den ekonomiska och säkerhetspolitiska utvecklingen på vår kontinent. I dag bidrar vi i denna riksdag till att denna utveckling ytterligare stärks med att ge vårt stöd till Bulgariens och Rumäniens anslutning till EU.

Moderaterna tror på ett EU som fortsatt utvidgas. Att EU växer betyder inte att vi sänker kraven. Vi avser därför att högakttningsfullt godkänna anslutningsfördraget av den 25 april 2005 om Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen samt slutakten till fördraget. Det är vår förhoppning att anslutningsfördraget kan träda i kraft den 1 januari 2007 och att samtliga ratifikationsinstrument då har deponerats. Det förutsätter att Republiken Bulgarien och Rumänien infriar EU:s högt ställda krav. Det känns fint att få välkomna bulgarer och rumäner i Europeiska unionen.

Herr talman! Den dynamik som finns i EU och som för samarbetet framåt grundar sig på grundläggande fördrag men också på en förmåga att utveckla kapacitet för nya utmaningar. Att utestänga länder från gemenskap i EU skulle minska samarbetets själva grundvalar och legitimitet. EU ska vara öppet för alla europeiska stater som respekterar unionens allmänna värdegrund såsom människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstatsprincipen, respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive rättigheter för personer som tillhör minoriteter, samt som för binder sig att gemensamt främja unionens värden.

Att fler länder i vår del av världen uppfyller EU:s krav på demokrati, respekt för de mänskliga fri- och rättigheterna och utvecklar rättsstaten och marknadsekonomin är bra även för Sverige. Det bidrar till ökad säkerhet och välbefinningspotential. Vi har sett det i den överlag positiva utvecklingen som skett i Republiken Bulgarien och Rumänien, och vi kommer förhoppningsvis att kunna se det också i länderna på Balkan.

Vi gläds åt att förhandlingar inletts mellan EU och Turkiet och Kroatien, för vi är övertygade om att det kommer att bidra till ett bättre EU.

För människorna som lever på västra Balkan kommer hoppet om ett framtida EU-medlemskap att vara en viktig källa till ökad framtidstro och drivkraft för fortsatt och angeläget reformarbete. Därför arbetar vi för ett mycket tydligt och konkret medlemskapsperspektiv, inte minst för att inte ge näring åt de antidemokratiska och antireformistiska krafter som finns på västra Balkan.

Herr talman! Utvidgningen är en av EU-samarbetets allra största framgångar. Det är ett utmärkt exempel på hur Europasamarbetet kan användas för att främja frihet, fred, stabilitet, välfärd och gemenskap i Europa. Låt oss därför fortsätta på denna redan inslagna och för alla gynnsamma väg.

Anf. 4 CARL B HAMILTON (fp):

Herr talman, högt värderade talman från Turkiet, värderade företrädare för Rumänien och Bulgarien, värderade företrädare för andra länder, ärade riksdagsledamöter, mina damer och herrar! Sveriges riksdag debatterar i dag Europeiska unionens utvidgning med Rumänien och Bulgarien. Utgången är given. Avtalet kommer att godkännas.

För nästan på månaden 60 år sedan, 1946, höll Winston Churchill ett berömt tal i Zürich i vilket han lade ut sin vision för ett förenat Europa. Kärnan i talet var synnerligen realpolitisk – Europas enande måste bygga på ett nära samarbete mellan Frankrike och Tyskland. Då var den tanken inte populär överallt, särskilt inte i Frankrike, men talet fick successivt, tillsammans med konkreta insatser av sådana som Robert Schuman och Jean Monnet, en enorm betydelse.

Baltikum samt Öst- och Centraleuropa fattades emellertid. Länderna hade redan hamnat bakom den järnridå som sänkts tvärs över Europas kontinent, för att åter citera Churchill.

Dagens realpolitik, till skillnad från 1946, innebär att Europas enande måste bygga på ett nära samarbete mellan alla länder. Alla länder som själva vill ska vara med, utan undantag. Historien upprepar sig dock. Tanken är nämligen inte populär överallt, bland annat inte i Frankrike.

Sedan 1989 läggs nu land efter land till medlemskretsen i Nato och Europeiska unionen. Odramatiskt, men med en väldig historisk kraft, fortsätter utvidgningen av båda organisationer.

I dag behandlar vi EU-medlemskap för Bulgarien och Rumänien och i morgon för en rad länder på västra Balkan, Turkiet och förhoppningsvis så småningom också Ukraina, Vitryssland och Moldavien.

I dag ratificeras förslaget till EU-grundlag i Finlands och Estlands parlament. En ny grundlag för EU behövs, bland annat för att EU:s utvidgning inte ska leda till en alltmer svårstyrd och trög union. Utvidgningen, som vi alla i Sverige säger oss vilja ha, kräver också en anpassning av EU:s beslutsregler och arbetssätt. Har man sagt A får man även säga B. EU-utvidgningen får inte skapa en koloss på lerfötter. Vi ska skapa ett EU på lätta fötter.

Snart kommer den finske utvidgningskommissionären Olli Rehns rapport om Bulgarien och Rumänien. Det blir ett villkorligt ja med en lista på krav på fortsatta åtgärder innan datum för EU-inträdet slutgiltigt kan fastställas. Det är bra. Köpenhamnskriterierna för EU-medlemskap måste följas till punkt och pricka. Reformarbetet på framför allt inrikesområdet och på det rättsliga området får på intet sätt förtrötts bara för att datum för EU-inträdet kommer allt närmare.

Välkomna, Bulgarien och Rumänien!

Anf. 5 HOLGER GUSTAFSSON (kd):

Herr talman! Varje gång vi i den europeiska unionen har nöjet och äran att välkomna en eller flera nya medlemsstater till gemenskapen illustreras en helt makalös framgångssaga – den europeiska integrationen. Och varje gång en ny medlem antas finns det anledning att påminna om EU:s dåtid, nutid och framtid.

När EU diskuteras glöms ofta det mest väsentliga av allt bort, nämligen att krig mellan EU:s medlemsländer i dag är en helt omöjlig tanke. Då, kort innan gemenskapens tillblivelse för drygt 50 år sedan, var freden som bekant samarbetets enda egentliga syfte.

I dag och i morgon består de stora utmaningarna i att förvalta arvet och att förtydliga och förbättra unionen. Men det handlar också i ökad grad om att bidra till en positiv utveckling i vår omvärld. Att Turkiets talman i dag är på besök i riksdagen tar vi som ett tecken på Turkiets närmande till EU och till den gemenskap som det innebär, och framför allt till de värderingar som unionen står för.

Det spelar egentligen ingen roll om vi talar om vikten av att stärka unionens globala konkurrenskraft, om att skapa ett bättre företagsklimat som kan ge fler arbetstillfällen, om att bekämpa en dålig miljö, om en rättvisare och tryggare värld, om respekten för mänskliga rättigheter och det okränkbara människovärdet – alla dessa frågor kräver ett vitalt och effektivt EU-samarbete.

Därför bör de som ser EU som ett stort problem fråga sig hur Europa hade sett ut utan gemenskapen. De borde också betänka det faktum att EU:s attraktionskraft aldrig varit så stor som i dag. Ibland kan man förledas att tro att det är precis tvärtom när kritiken mot allt från krokiga gurkor till förslag till konstitutionella fördrag breder ut sig.

I själva verket står otaliga länder på kö för att få ingå i EU-gemenskapen. Att så är fallet borde Sverige, och framför allt den socialdemokratiska regeringen, ta till sig som en utgångspunkt för att implementera EU i den svenska vardagspolitiken. EU är en tillgång, inte ett problem.

Herr talman! Genom östutvidgningen läker Europa samman efter två världskrig och ett kallt krig. Det är en oerhört positiv process. Men Europa tar inte nödvändigtvis slut där de nya medlemsstaternas yttre gränser tar slut. EU måste visa en öppen attityd mot sin omvärld. Därmed inte sagt att EU helt saknar en borte geografisk gräns. Vi kristdemokrater tilltalas dock av tanken på EU som en idé och inte bara ett avgränsat territorium.

Utvidgningen innebär självfallet många utmaningar. Det gäller exempelvis unionens beslutsformer, finansiering och hur man ska närma sig de 400 miljoner människor som finns i angränsande länder som Ryssland, Vitryssland, Ukraina, Moldavien samt länder i Mellanöstern och Nordafrika. EU måste undvika att skapa skiljelinjer i Europa och mellan EU och dess grannstater.

Herr talman! Varje gång den europeiska unionen välkomnar en eller flera nya medlemmar kan man säga att unionen i viss mån föds på nytt. Nu börjar ett nytt kapitel för bulgarer och rumäner. Det kanske låter högdraget, men ett medlemskap i EU är en i sann mening historisk händelse, ett nytt kapitel, för en stat och dess medborgare.

På Kristdemokraternas vägnar vill jag hälsa Bulgarien och Rumänien varmt välkomna till unionen.

Anf. 6 ALICE ÅSTRÖM (v):

Herr talman! När vi i dag i ett enigt betänkande välkomnar Bulgarien och Rumänien till EU finns det kanske en och annan här i kammaren, och jag kommer säkert att få höra det under debatten, som också lyfter lite på ögonbrynen. Vänsterpartiet och Miljöpartiet är två EU-kritiska partier som inte ville att Sverige skulle gå med. Hur kan det då vara ett enigt betänkande?

För Vänsterpartiet är det ganska självklart. Vi värderar högt den nationella självbestämmanderätten, och den nationella självbestämmanderätten tillkommer alla folk. Den nationella självbestämmanderätten är en av grundstenarna i vårt partis kritik av den europeiska unionen och överstatligheten i EU, eftersom Vänsterpartiet förordar ett mellanstatligt samarbete framför ett överstatligt.

Vår EU-kritiska hållning delas inte av andra partier i Sverige och Sveriges riksdag. Men det tillhör också demokratin att man respekterar andras synsätt och värderingar. Vi respekterar att den svenska folkmajoriteten i demokratisk ordning beslöt att ansöka om medlemskap i EU. Folken i andra länder och stater som i demokratisk ordning fattar beslut och intar ståndpunkten att de vill bli medlemmar i den europeiska unionen ska givetvis få använda sitt nationella självbestämmande till att välja den väg de själva vill vandra. Självklart accepterar Vänsterpartiet dessa beslut.

En del av den kritik som Vänsterpartiet hade när debatten pågick om ett eventuellt EU-medlemskap för Sverige var också kritik mot att EU var en rikemansklubb där bara de rika europeiska länderna fanns med. Man uteslöt fattiga länder som kanske hade större behov av en gemenskap och ett ekonomiskt stöd.

Det är ett av de områden där vi i dag har kunnat se en positiv utveckling i EU. Det är ett EU som utvidgar sig, och ett EU som omfattar länder som kanske ekonomiskt inte har kommit lika långt som andra. Det sätter EU på helt andra prov och innebär nya utmaningar för framtiden.

Det är en positiv utveckling. Vi respekterar de länder som vill delta i EU och den utvidgning som pågår. Alla länder i Europa ska få en möjlighet att använda sin självbestämmanderätt till att välja sin egen väg. Därför välkomnar vi även som ett EU-kritiskt parti Bulgarien och Rumänien i EU och till medlemskapet i dag.

Anf. 7 AGNE HANSSON (c):

Herr talman! Det är glädjande att kunna hälsa Bulgarien och Rumänien välkomna som nya fullvärdiga medlemmar av EU. Centerpartiet har livligt understött den pådrivande processen för utvidgningen av EU, och vi vill fortsätta att se nya medlemmar i EU.

Turkiet är nästa steg i den processen. Centerpartiet ser det som en självklar uppgift för riksdag och regering att vara aktiva för att fördjupa förståelsen och kunskapen mellan EU och Turkiet och ge stöd under Turkiets väg mot ett fullvärdigt medlemskap i EU. Även länder som Ukraina och på sikt ett demokratiskt Vitryssland bör ha en vision om att kunna få bli medlemmar om de uppfyller medlemskriterierna.

En omfattande reformprocess i Bulgarien och Rumänien har lett fram till anslutningsfördraget. Det är ingen lätt och enkel resa. Men med ett målmedvetet arbete har länderna tagit sig an och genomfört den. Därigenom bidrar de till att vidga demokratin och öka stabiliteten och säkerheten i Europa. Det är därför som det är så viktigt att även fler länder får den möjligheten och inte utestängs från att genomföra liknande resor och kunna se visionen om ett EU-medlemskap i framtiden.

Bulgariens och Rumäniens medlemskap ger oss vidgade möjligheter till kontakter med andra människor. Det är i mötet med andra människor som det sker utbyte av åsikter och idéer som ökar förståelsen och toleransen. Vi får också gemensamma beröringspunkter med nya grannar och unionen.

Genom medlemskapet kan Bulgarien och Rumänien nu vara med och utveckla Europa vidare och ta del av den tillväxt som sker. Det ger utökade möjligheter att bygga demokrati och skapa stabilitet och välbefinnande till fler. Det finns anledning att hälsa det med stor tillfredsställelse.

Vi kan tillsammans fortsätta arbetet med att skapa en hållbar utveckling socialt, ekonomiskt, men också och inte minst miljömässigt. Miljöförstörelsen känner som bekant inga landgränser. Det är en av orsakerna till att utvidgningen är så viktig. Ju fler vi är som jobbar för en hållbar utveckling desto bättre.

I samarbetet med våra nya grannländer kan vi ta krafttag mot den ökade internationella brottsligheten, mot handeln med kvinnor och barn och mot handeln med droger.

EU kan fortsätta att vara ett kraftfullt redskap för att främja fred och hållbar utveckling, för miljön, för mångfalden och för mänskliga rättigheter.

EU är ett samarbetsprojekt mellan enskilda fria stater. Vi ska naturligtvis inte göra det samarbetet onödigt svårt. Talet om social turism och försök att konstruera hinder och särskilda övergångsregler för nya medlemmar har visat sig komma på skam. Från Centerpartiets sida har vi hela tiden hävdat att det inte finns fog för att behandla nya medlemsländer som andra klassens medborgare och sätta upp onödiga hinder som försvårar samarbetet. Det finns inte heller anledning till det i det här fallet. Bulgarien och Rumänien ska välkomnas som de fullvärdiga medlemmar av den europeiska unionen som de är när medlemskapsförhandlingarna slutförts och inträdet sker.

Herr talman! Jag ber att få yrka bifall till utrikesutskottets förslag i det eniga betänkandet i denna fråga.

Anf. 8 GÖRAN LENNMARKER (m):

Herr talman! Även jag vill förena mig med alla tidigare talare genom att hälsa Bulgarien och Rumänien varmt välkomna till den europeiska unionen. Det är ett stort och viktigt steg för de två länderna. Men det är också ett stort och viktigt steg för Europa. Det är nämligen bra för den europeiska unionen och för Europa att få nya medlemmar som ger ett tillskott till oss befintliga medlemmar.

Det har förts en debatt, och den kanske också förs fortfarande, inom EU som ett slags motsättning mellan utvidgning och fördjupning. Jag tror att det är en av de mer felaktiga debatterna som har förts och förs inom EU. Det är ingen motsättning mellan utvidgning och ett fördjupat samarbete.

Det kan vi se av den erfarenhet vi har av de nya medlemsländerna. Det gäller inte minst de som kom in för två år sedan. Det är fullt lojala medlemmar av den europeiska unionen. I vissa fall är de mer lojala än somliga av de medlemmar som har funnits under lång tid. Det är snabbväxande ekonomier som tillför unionen väldigt mycket.

Uppfattningen i debatten att EU på något sätt skulle kunna riskera att förlora vid utvidgning tror jag i grunden är fel. Den hittillsvarande utvecklingen har också visat att den inte stämmer.

Det finns också en debatt om det demokratiska underskottet. Jag tycker att vi bör erinra oss att Europa aldrig har haft ett mindre demokratiskt underskott än nu. Det fanns en tid i Europa när de stora länderna bestämde, och vi som är något mindre länder vackert fick följa med. Stormakterna gjorde upp, och de små länderna fick anpassa sig. I värsta fall fick den anpassningen förödande konsekvenser.

Nu har vi en ordning på vår kontinent som innebär att vi alla länder på denna kontinent har chansen att vara med. Vi måste uppfylla villkor – ja. Unionen bygger på värderingar och spelregler som vi alla måste respektera. Det gäller nytillkommande medlemmar, men också oss befintliga medlemmar. I dagens läge skulle jag ibland vilja säga detta mer till de befintliga medlemmarna. Också vi måste respektera de spelregler och överenskommelser som vi kommer överens om.

Det är det som är det stora i den europeiska integrationen. Denna kontinent, som så har förott sig själv i krig och genom förtryck, befinner

Prot. 2005/06:119
9 maj

*Bulgariens och
Rumäniens anslutning
till Europeiska unionen*

sig nu i en process att bli ett helt och fritt Europa. Det här är ett viktigt steg på vägen mot att fullborda den process som naturligtvis inte är fullbordad förrän alla de länder som så önskar och som uppfyller villkoren finns med i vårt samarbete.

Det finns särskild anledning att understryka i dag, när Turkiets talman är här, hur varmt vi från Sveriges riksdag välkomnar Turkiets medlemskap i den europeiska unionen. Det vore också ett viktigt steg för att hela vår söndrade kontinent. Som många tidigare här har talat om menar vi att Ukraina, Moldavien och Vitryssland – det vill säga ett demokratiskt Vitryssland och inte den sista diktatur i Europa som det faktiskt är i dag – också ska känna sig varmt välkomna.

Jag har ett budskap som jag gärna skickar till våra systerländer inom unionen, inte minst via de ambassadörer som sitter på läktaren. Det handlar om hur starkt och enigt den svenska riksdagen står bakom detta att uppfylla Romfördragets centrala uppmaning. För 59 år sedan i Rom sade de som grundade den europeiska unionen att man uppmanar de övriga folk i Europa som bekänner sig till samma ideal att ansluta sig till deras strävanden. Själva hjärtat i EU ligger just i denna uppmaning. De europeiska folk, det vill säga de europeiska länder, som önskar medlemskap och uppfyller villkoren är varmt välkomna. Det ska gälla alla Europas folk.

Anf. 9 ANDERS G HÖGMARK (m):

Herr talman! Mitt anförande kommer att vara ett stort credo till det europeiska samarbetet och en hyllning till alla de kända och okända som sedan andra världskriget har lagt ned sitt hjärta, sin själ och sitt förnuft på att bygga ett nytt, fredligare och säkrare Europa som är byggt på grundläggande humanistiska värderingar.

Mitt anförande är också en stark markering och ett välkommen till Bulgarien och Rumänien som nu står på tröskeln till EU efter långa förhandlingar.

Herr talman! För 44 år sedan engagerade jag mig i dåvarande Högers ungdomsförbund. Jag deltog i min första valrörelse genom att klistra affischer med texten Säg ja till Europa. Jag fångslades och lockades av detta budskap och att själv få vara med och delta i arbetet med att bygga ett bättre Europa efter förmåga.

Herr talman! 1962 var det inte politiskt så vanligt eller passande i Sverige att säga ja till Europa och argumentera för närmare samarbete och kanske få sitt medlemskap i dåvarande EEC, då sex länder som slagit en ny och annan bro över Rhen – en av Europas många krigsskådeplatser genom tiderna.

Under den tid som jag har suttit i riksdagen, sedan 1979, har antalet medlemmar ökat från 9 till 25 – 27 om man nu inkluderar Bulgarien och Rumänien. Sverige har glädjande nog under senare år varit en starkt pådrivande kraft i denna process. Det gläder hela mitt hjärta.

Det har blivit ett betydande antal länder nu som regelbundet och kontinuerligt samlas och dryftar sina och den europeiska kontinentens möjligheter och problem med sikte på att bygga en bättre framtid i Europa. I denna diskussion ligger, och bör också ligga, frågan om det europeiska husets framtida omfattning, utseende och inre och yttre struktur.

Som ledamot av Europarådets parlamentariska församling nere i Strasbourg möter jag och mina kolleger där nere ofta frågan: Vad ska nu

hända med övriga länder i Europarådet – utanför de 27 som nu blir medlemmar? Med andra ord: Hur ska vi under de kommande 5, 10 och 15 åren exempelvis hantera den vidare utvidgningen på Balkan? Utmaningen i att få med denna del av Europa, som Winston Churchill en gång kallade för Europas oroliga hörn, framstår för mig, herr talman, som en historisk utmaning. Det vore ödesdigert om vi inte efter bästa förmåga kunde hantera och anta den utmaningen.

Turkiets önskan och ambition att uppnå medlemskap blir då en ännu mer naturlig del i denna större utvidgning på Balkan. Naturligt vore det också om man kunde finna former för att uppfylla Moldaviens önskan om ett närmare samarbete med Europa. Det vore en hederssak gentemot detta fattiga land, märkt av konflikter och misär.

Som medlem i Europarådet med sina 46 medlemsländer har man anledning att ställa sig frågan: Var går gränsen? Jag tror inte att det finns något definitivt svar på detta, herr talman. Jag tror bara att man ska notera den enorma dragningskraft och den attraktionsförmåga som EU i sin nuvarande form utövar. Det kommer att vara en kraft av mycket stort slag.

I dag på Europadagen den 9 maj vänds blickarna i Sveriges riksdag mot Bulgarien och Rumänien och deras vilja och stora ansträngningar för att bli medlemmar i EU. En enig svensk riksdag kommer att biträda det aktuella avtalet, och välkomnar er båda.

Låt mig avslutningsvis till företrädare för dessa länder, närvarande i den svenska riksdagen här i dag, framföra mina hjärtliga gratulationer och välgångsönskningar till detta snart förestående medlemskap. Kloka beslut och överväganden ligger bakom er vilja att ansöka om ert medlemskap. Hårt och ofta politiskt svårt arbete ligger bakom det hittills uppnådda resultatet i långa förhandlingar.

Herr talman! Nu får dessa två länder en möjlighet att via medlemskapet vara med och forma det framtida Europa som ni i sekler har tillhört.

Anf. 10 ANA MARIA NARTI (fp):

Herr talman! Den 15 november 1989 demonstrerade vi, en liten grupp rumäner, framför ambassaden. Under dagen hade jag gråtit i telefonen, för ingen ville höra vad vi hade att säga. För mig är avståndet mellan den 15 november 1989 och den 9 maj 2006 enormt – astronomiskt. Vi trodde aldrig då att detta skulle kunna vara möjligt.

Vi är glada och mycket stolta, vi som kommer från de här länderna, över allt som har hänt. Men framför allt är vi tacksamma mot EU. Rumänien och Bulgarien är länder och samhällen som skulle ha kunnat sjunka som stenar i bottenlöst elände och bottenlöst våld när kommunismen föll. Arvet efter decennier av krig, förtryck och terror var enormt tungt.

Jag ska ta ett enda exempel. Mellan 1918 och 1996 hade en vanlig grannskapsöverenskommelse mellan Rumänien och Ungern varit en total omöjlighet. Och så när plötsligt möjligheten att bägge länderna skulle komma in i EU kom så blev det omöjliga möjligt.

Så när vi i den här rika, bortskämda, lugna delen av världen diskuterar EU borde vi alltid komma ihåg detta: Nej, EU är inte en rikemansklubb. Nej, EU är inte alls kapitalisternas sammansvärjning mot de fattiga. De fattiga, övergivna människorna i länder så plågade som Ru-

Prot. 2005/06:119
9 maj

*Bulgariens och
Rumäniens anslutning
till Europeiska unionen*

mänien och Bulgarien vet att det starkaste stöd de har fått under de senaste decennierna har kommit från EU.

Här har också namnet Moldavien upprepats några gånger. I dag verkar detta att också Moldavien skulle bli medlem i Europaunionen väldigt långt borta. Jag vet mycket bättre än någon här hur mycket moldavierna och rumänerna i Moldavien har lidit. Men jag tror att det omöjliga är möjligt tack vare EU.
(Applåder)

Anf. 11 ALF SVENSSON (kd):

Herr talman! Jag kunde helt enkelt inte låta bli att härifrån talarstolen få uttala min personliga lycka och glädje över att som gammal politiker få vara med om ytterligare en utvidgning av EU.

För mig personligen, även om jag kanske har lyckats dåligt internt i partiet, har det varit det största under mitt politiska, mångåriga engagemang att Europa tillfrisknar och andas allt bättre med båda lungorna. Däri ligger en förhoppning för våra barn och barnbarn som jag tycker att vi ska välkomna känslomässigt på det mest – det var någon som sade credo här – credomässiga sätt.

Herr talman! Jag kan inte heller låta bli att mycket kort erinra om att jag 1990 hade förmånen att få tala till 100 000 på ett kommunistbefriat område i Bukarest. När man hörde 100 000 – så många brukar vi inte ha alls på våra valmöten – rumänska studenter ropa: Europa, Europa, förstod man att däri fanns en förhoppning, och jag funderade på om den någonsin skulle komma att infrias. I dag har vi alltså den stora glädjen att få vara här och välkomna Bulgarien och Rumänien till gemenskapen. Vi är helt på det klara med – för egen del är jag det i varje fall – att vi har glädje av och kommer att få väldigt mycket utbyte av den här utvidgningen.

Sedan är det förstås också min innerliga förhoppning att få uppleva att Turkiet blir medlem i EU. Jag tror på den religionsdialog som finns mellan Turkiet och oss här i Västeuropa. Jag tror att Turkiet kommer att spela en mycket betydelsefull roll, kanske rentav en avgörande roll, för att säkra en tryggare framtid för oss alla i Europa.

Herr talman! Jag är den sista talaren, och jag kan därför inte låta bli att vara något lite personlig. Jag har en dotterdotter som är ett och ett halvt år gammal. Det är den vackraste flicka som finns. Hon förstår både svenska och turkiska. Vilken berikande tillvaro för en svensk flicka att förstå båda de språken och få del av båda de kulturerna. Hon heter Elise Binay. Jag ville nämna det som ett litet exempel på vilken positiv utveckling vi har framöver. Och, herr talman, jag är lite bedrövad att jag är så gammal.

Överläggningen var härmed avslutad.

Beslut

UU19 Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen
Kammaren biföll utskottets förslag.
(Applåder)

Föredrogs

utrikesutskottets betänkande 2005/06:UU10

Berättelse om verksamheten i Europeiska unionen 2005 (skr. 2005/06:85).

*Berättelse om
verksamheten i
Europeiska unionen
2005*

Anf. 12 GUNILLA CARLSSON i Tyresö (m):

Herr talman! Det svenska EU-medlemskapet har varit bra för Sverige. Samtidigt har regeringen varit dålig på att tillvarata de möjligheter som samarbetet erbjuder. I en EU-krets med 25 medlemmar har de informella nätverken vuxit i betydelse liksom förmågan att bygga strategiska allianser både i EU-kretsen och utanför. Därmed är det viktigare att söka strategiska allianser med andra länder. Det är uppenbart att det här finns ett betydande utrymme för Sverige att mer proaktivt driva frågor och presentera förslag inom EU-kretsen.

Moderaterna och alliansen vill utnyttja dessa möjligheter. Det innebär att Sverige måste gå från ord till handling och aktivt bidra till att lösa de gemensamma problemen i EU. Det är viktigt att säkerställa att EU-utvidgningen och fördjupningen av Europasamarbetet kan fortsätta så att en fortsatt positiv utveckling i Europa kan säkras.

För två år sedan firade vi här i kammaren tio nya medlemsstater i EU varav åtta från det forna Sovjetblocket. Det var en enastående utveckling för dessa länders befolkningar och ledare. Men det var smolk i glädjebägaren och en onödig och oförsämd utmaning av våra vänskapliga relationer med ester, letter, litauer, polacker med flera att tala om social turism.

Den socialdemokratiska regeringens farhågor om social turism från arbetssökande från de nya medlemsländerna har visat sig vara helt fel. Utvidgningen har visat sig vara en framgångssaga och genomgående medfört ekonomiska fördelar. De nya medlemsländernas ekonomier, men även de gamla medlemmarnas, har gynnats av utvidgningen. I den rapport som kommissionen nyligen presenterade med anledning av att det har gått snart två år sedan merparten av de dåvarande medlemsländerna beslutade att införa övergångsregler konstateras följande: Den ökande bruttonationalinkomsten, handel och inre investeringar som vi ser i de nya medlemsländerna har inte skett på bekostnad av de gamla medlemsländerna.

Inte heller har Sverige känt av några negativa konsekvenser från de befarade mängder av arbetssökande från de nya medlemsländerna som enligt regeringen Persson skulle överutnyttja våra svenska sociala förmåner.

Det är därför välkommet att Finland, Grekland och Portugal nu har valt att sälla sig till de fåtal länder, Sverige, Storbritannien och Irland, som inte valde att tillämpa några övergångsregler när det begav sig. Det var här i riksdagen som vi såg till att det blev så, att Sverige stod upp för lika rättigheter och fri rörlighet.

Herr talman! Vi i alliansen hade gärna sett att det förslag till konstitutionellt fördrag som förhandlats fram också hade antagits så som vi hade planerat. Efter nederlagen i folkomröstningarna i Frankrike och Nederländerna befinner sig EU vid ett vägskäl där det är avgörande hur

unionen väljer att gå vidare. Det är viktigt, inte minst eftersom den fortsatta utvidgningen förutsätter att ett nytt fördrag kommer på plats.

På EU-nivå och i ett antal medlemsländer skissar man på möjliga förslag och konstruktiva vägar ur den reflexionsperiod som nu råder. Frankrikes president Jacques Chirac har till exempel föreslagit att unionen i dess nuvarande situation borde se över de befintliga fördragen och göra EU mer demokratiskt och transparent. I dessa kort ligger bland annat att de nationella parlamenten ska ges möjlighet att komma in tidigare i EU:s beslutsprocess samt att ministerrådet ska bli öppet för allmänheten.

Guy Verhofstadt, den belgiske premiärministern, är en annan skribent.

Den nya förbundskanslern i Tyskland Angela Merkel har signalerat ambitioner, inte minst inför det tyska ordförandehalvåret.

I Göran Perssons Sverige har vi inte hört så mycket om den här debatten. Han kanske har överlåtit ansvaret på sin Bosse. Bosse Ringholm lyser med sin frånvaro, inte bara här i kammaren. Men det ryktas faktiskt att han i kväll ska vara på någon pubkväll i Rosenbad där vi kan ställa frågor till honom om EU, och det är alltid något.

Samtidigt som detta pågår – och jag vill säga att jag tycker att det är en beklämmande tystnad i den svenska EU-debatten – har våra två grannländer Estland och Finland frågan om godkännandet av det nya EU-fördraget högaktuellt: Estland, som i dag med stor sannolikhet ratificerar fördraget, och det finska EU-utskottet, som nyligen föreslog att Finland ska gå vidare och ratificera fördraget.

Vi ska dock se att reflexionsperioden förmodligen kommer att förlängas till och med 2007 och efter det franska presidentvalet. Det finns därför gott om utrymme och fortsatt starka skäl för en ny svensk regering att dra i gång en aktiv Europadebatt. Jag tycker att den bör handla mer om samarbetets innehåll och mindre om processer och institutioner. Det är angeläget att fokusera på frågor som berör europeiska medborgares vardag. Det handlar om att diskutera frågor som är gränsöverskridande och gemensamma, ekonomisk tillväxt och välbefinnande men också den tilltagande organiserade brottsligheten, internationell terrorism samt miljö- och jordbrukspolitik ur ett europeiskt perspektiv.

Herr talman! Moderaterna tror på ett EU som fortsätter att utvidgas. Att EU växer betyder inte att vi sänker kraven. Det finns emellertid inom EU-kretsen ett antal länder som under senare tid agerat mer återhållsamt när det gäller EU-utvidgningen. Vid det senaste informella utrikesministermötet gjordes en del olyckliga uttalanden, som kunde tolkas så att utvidgningsprocessen tog ett steg tillbaka. Det är därför extra viktigt att utvidgningen kan fortsätta med Sveriges fulla stöd. Förhoppningsvis kan Rumänien och även Bulgarien träda in som medlemmar i EU-kretsen redan i början på nästa år. Det förutsätter att de infriar EU:s högt ställda krav.

EU:s beslut att inleda medlemskapsförhandlingar med Turkiet är historiskt. Det banar förhoppningsvis vägen för ett fullt ut demokratiskt och marknadsekonomiskt Turkiet med europeiska perspektiv och som respekterar de mänskliga rättigheterna och efterlever rättsstatens principer. Det är en utveckling som ligger i hela Europas intresse.

Det är också positivt att medlemskapsförhandlingarna har inletts med Kroatien och att Makedonien har fått kandidatlandsstatus.

Även övriga länder på Balkan bör på sikt bli medlemmar i EU. EU måste fortsatt ligga på Serbien och Montenegro att fullt ut samarbeta med Jugoslavientribunalen och snarast överlämna den misstänkte krigsförbrytaren general Mladic. Samtidigt kan vi inom kort stå inför en situation där befolkningen i Montenegro röstar för självständighet, vilket kan få konsekvenser för förhandlingarna om Kosovos framtida status. Det är inte på något sätt lugnt.

Den viktigaste drivkraften för reformarbetet, som jag sade innan, är att det finns ett medlemskapsperspektiv och att människorna på västra Balkan känner att de har en anledning att eftersträva en högre standard i många aspekter men också att vi är välkomnande och understödjande.

Ukraina och Vitryssland är i dag EU:s nya grannar. När nu Rumänien blir medlemsland kommer även Moldavien att angränsa till EU. På sikt bör även Ukraina och Moldavien samt ett demokratiskt Vitryssland ha möjlighet att bli EU-medlemmar.

Relationerna till Ryssland är en av huvudfrågorna inom europeisk säkerhetspolitik. EU behöver en långsiktig strategi för samarbetet och relationerna med Ryssland. Sverige ska vara pådrivande för att EU ska utveckla en konsekvent och sammanhållen strategi med Ryssland. Sveriges roll och uppgift i sammanhanget måste vara att förmå EU-länderna att inte bara behandla Ryssland som en jämbördig partner utan att ställa högre krav på Ryssland som rättsstat samt att landet efterlever demokratiska principer och öppenhet. Målsättningen måste vara att knyta Ryssland till den europeiska säkerhetsarkitekturen och stärka den politiska dialogen om de mänskliga rättigheterna och demokratin i landet, samtidigt som vi utvecklar civila relationer mellan människor, där forskare, studenter och kulturarbetare möts och utbyter kunskaper och gemenskap och att vi verkligen får Östersjön som det blomstrande hav vi vill se med kontakter och utbyte mellan människor.

Vitryssland är Europas sista diktatur, och det är vår skyldighet att göra mer för att bryta landets isolering genom att öka stödet till det civila samhället och de demokratiska krafterna. Vi välkomnar att EU-kommisionen har beslutat att upprätta en regional delegation i Minsk. Vikten av att snarast öppna en svensk ambassad i den vitryska huvudstaden aktualiseras därmed ytterligare. Tillsammans med länder som Polen och Litauen bör Sverige kämpa för att Vitryssland ska hamna högre upp på EU:s dagordning.

Herr talman! Den europeiska unionen är grunden för vår säkerhetspolitik. Det är framför allt genom EU-medlemskapet som Sverige kan stärka sin roll på den internationella scenen, och det gäller inte minst i närområdet. Om vi agerar tillsammans med 24 och snart 26 andra EU-länder, som till exempel i Vitryssland, finns det en helt annan kraft än om Sverige agerar bara på egen hand. Vi får inte ta Europasamarbetet för givet, och vi borde vara mer rädda för ett för svagt Europasamarbete än ett för starkt.

Det är viktigt att EU kan agera mer kraftfullt och samordnat på den internationella scenen. EU måste mer effektivt utnyttja de instrument som står till förfogande. Det gäller handel, bistånd, politisk dialog, konfliktförebyggande, krishantering liksom rättsliga frågor för att främja

Prot. 2005/06:119
9 maj

*Berättelse om
verksamheten i
Europeiska unionen
2005*

demokrati, säkerhet, respekt för mänskliga rättigheter och hållbar utveckling i olika delar av världen. Den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken måste tydligare vägledas av gemensamma värderingar kring frihet, demokrati och de mänskliga rättigheterna.

Sverige ska föra en utrikespolitik som väcker respekt i världen, och politiken ska vägledas av tydliga ambitioner och målsättningar. Emellertid är behovet av förändring stort, eftersom dagens svenska utrikespolitik saknar både engagemang och en tydlig färdriktning. Resultatet av det är att Sverige inte har det inflytande och den samarbetskapacitet i EU-kretsen på utrikespolitikens område som vi skulle kunna ha. Detta sker samtidigt som vi ser hur EU successivt tar ansvar men skulle kunna ta ett ännu bredare ansvar för globala problem.

Herr talman! Jag ska sluta med att konstatera att det är valår i år. Det är en vanlig årlig skrivelse vi diskuterar, *Berättelse om verksamheten i Europeiska unionen 2005*. Om bara några månader är det val, och jag är väldigt glad och stolt över att vi från den borgerliga alliansen har ett starkt och samlat alternativ, där fyra partier kan göra EU mycket bättre. Detta innebär också att man därmed kan företräda Sverige bättre i EU.

Vi har förberett oss. Vi har skrivit oss samman. Vi är tydliga och klara med hur vi ser på fråga efter fråga inom EU som det ser ut i dag och hur vi vill att det ska se ut framöver. Vi för öppna och konstruktiva samtal om detta oss emellan, och vi redovisar hur vi vill att det ska se ut.

Men att rösta på antingen Socialdemokraterna, Miljöpartiet eller Vänstern i höstens val innebär att man inte vet någonting om vilken EU-politik som Sverige avser att föra och hur man vill ta till vara Sveriges intressen inom EU, eller om man rentav bara ska lämna walk over.

Jag skulle samtidigt också vilja påtala, när jag nu har talat om vikten av en utrikes- och säkerhetspolitik som håller samman, att EU blir aldrig starkare än sin svagaste länk. Jag är orolig för de senaste dagarnas utveckling, som ibland beskrivs som del i en kommande valrörelse i Sverige. Om vi inte från svensk sida är solidariska med gemensamt fattade beslut inom EU på utrikes- och säkerhetspolitikens område kan vi inte kräva att andra ska vara det när det gäller andra frågor. Att Sverige nu agerar ensidigt, som det uppfattas, i frågor kring det mycket känsliga läget i Mellanöstern är bekymmersamt.

Jag yrkar, herr talman, bifall till alliansens gemensamma reservation vad gäller utvidgningen, reservation 1, men vi står naturligtvis bakom samtliga våra gemensamma reservationer.

Anf. 13 GABRIEL ROMANUS (fp):

Herr talman! Det här betänkandet spänner över många områden, liksom verksamheten i EU. Jag ska begränsa mig till att tala om temat att EU bör bli mer socialliberalt, mindre råkapitalistiskt marknadsliberalt.

Socialpolitik bör naturligtvis i första hand vara en nationell angelägenhet, sägs det ofta. Men det går inte att skilja ut socialpolitiken från regler om skatter, handel, kommersiell konkurrens och rörlighet för människor över gränserna. Det finns många exempel på sådana motsättningar. Det mest tydliga men långt ifrån enda exemplet är EU:s och vårt medlemskaps inverkan på svensk alkoholpolitik. Det är många försvagningar av den svenska alkoholpolitiken som är en följd av vårt medlemskap och som har bidragit till ökad alkoholkonsumtion och ökade alkoholskador.

Men det viktigaste är naturligtvis att Sverige har godtagit EU:s mycket generösa för att inte säga orimligt generösa regler för införsel av alkohol från länder med lägre beskattning.

När jag gick hit trodde jag att man i Sveriges riksdag kunde visa en overheadbild, så jag hade med mig en sådan. Nu har jag lärt mig att så moderna är vi inte i Sveriges riksdag. Det var vi förr när jag var ledamot för 25 år sedan. Men jag visar upp den för den händelse någon ser. Den övre bilden visar hur mycket alkohol man får ta in. Det är en ganska god billast när man reser. Den undre bilden visar hur mycket cigaretter man får ta in. Det är 800 stycken, till skillnad från 230 liter alkoholdrycker. Alla som har studerat det här vet att det har bidragit till att vi i stället för en minskad alkoholkonsumtion med 25 % som vi hade tänkt oss har vi fått en ökad alkoholkonsumtion med 30 % sedan vi gick med i EU. Tyvärr ser det ut som om det är en bestående ökning, även om ökningen för tillfället inte fortsätter.

Nu har de nordiska länderna kommit fram till en gemensam linje. Vi ska arbeta för att halvera mängden alkoholdrycker som får föras in, alltså "bara" 115 liter varje gång man reser. Vi ska dessutom arbeta för att dubblera minimiskatterna på alkohol inom EU och införa sådan skatt på vin som för närvarande är noll.

Det beslutet, även om det skulle vara otillräckligt om det genomfördes, skulle ändå vara en framgång, en markering av att alkohol inte är en vanlig vara. Men tyvärr märks det inte mycket av den gemensamma nordiska linjen när man tar del av regeringens årsbok om EU. Där talas visserligen om att Sverige arbetar för en gemensam strategi för att minska alkoholens skadeverkningar inom unionen, men det absolut viktigaste kravet, att Sverige ska kunna begränsa införseln av billig alkohol från de länder som har lägre skatter än vi, nämns knappast. Tyvärr verkar det inte heller som om det finns i regeringens arbetsplan för EU, i varje fall inte om man ska döma av det som jag har kunnat hitta på regeringens hemsida.

Ännu mer oroande är att det inte heller verkar vara någon fråga som våra medarbetare i representationen i Bryssel har fått signaler om ska prioriteras. Var och en som vet hur man ska påverka EU vet ju att om man ska få gehör hos de andra medlemsländerna för någonting som man tycker är viktigt måste regeringens medlemmar och Sveriges representanter i alla sammanhang påminna om att det är en viktig fråga för Sverige. Det här råkar vara den i stort sett enda fråga där vi verkligen har fått ett påtagligt negativt resultat av vårt medlemskap som skapar stora skador i många svenska familjer. Då borde det vara lätt att argumentera för att detta är en prioriterad fråga, dessutom ännu lättare eftersom flera nordiska länder delar vår uppfattning och också har känt av det här, framför allt naturligtvis Finland sedan de baltiska staterna kom med i EU med sina mycket låga alkoholskatter.

Utskottets majoritet säger inte heller så mycket om detta. Man kan undra om Sverige i praktiken har givit upp strävan att få en ändrad hållning från EU när det gäller möjligheten att begränsa införseln av billig alkohol. Folkpartiets partimotion som behandlar den här saken har i stor utsträckning hänvisats till socialutskottet där vi står bakom de uttalanden som utskottet gör.

Prot. 2005/06:119
9 maj

*Berättelse om
verksamheten i
Europeiska unionen
2005*

I detta betänkande finns en reservation från Kristdemokraterna och Miljöpartiet som går ut på att Sverige ensidigt skulle införa hårdare regler, ungefär som de som vi accepterade när vi blev medlem i EU. Tyvärr tror jag inte att detta är en realistisk väg, även om jag naturligtvis skulle önska att det var så. Så jag kan inte stödja den reservationen. Vi har en situation på det juridiska området där i stort sett varenda svensk stats-tjänsteman uppfattar sig som en privat EG-domstol som ska tolka EG-rätten. Det är svårt att tolka den på annat sätt än att Sverige har gått med på att ha de generösa införselreglerna. Även om jag känner sympati för att vi kan komma i ett läge som blir så desperat att vi måste göra någonting sådant tror jag inte att det för dagen är en realistisk idé.

Nu har vi fått ett nytt hot mot den svenska alkoholpolitiken. Det är något som kallas för distanshandel. Det innebär att man genom Internet beställer alkohol från lågskatteländerna. Det är ett dubbelfel. Man kringgår ju då det monopol som EU har godkänt och som även EG-domstolen har godkänt. Dessutom kringgår man de svenska alkoholskatterna, trots det rättsfall som finns som säger att när man beställer varor kommersiellt ska det vara skatten i konsumtionslandet som gäller. Men då vet vi att den här distanshandeln inte skulle vara intressant. Folk har inget emot att gå på Systemet. Det de inte gillar är skatterna. Därför är det ett kringgående av vår beskattning. Nu har detta kommit upp i Högsta domstolen, och generaladvokaten i EG-domstolen har utfärdat ett glädjande yttrande som pekar på att Sveriges lag gäller, att vi inte behöver tillåta distanshandel.

Det som händer är att den här processen tar lång tid. Under den tiden är det ett antal skrupelfria företag som utnyttjar det som de anser vara ett oklart rättsläge. Så här får tullen nu beslagta tonvis med alkoholdrycker. Tyvärr är det säkert en hel del som slinker igenom, bland annat för att en del har tyckt att rättsläget var oklart.

Det verkar som om välrenommerade jurister och företag engagerar sig i ansträngningarna att kringgå lagen. Det är något förvånande. De verkar inte bekymra sig om att deras handlande bidrar till ökade alkoholskador. Det sägs till och med att Bonnierföretagen har del i ägandet av ett av de företag som nu trotsar svensk lagstiftning och annonserar vitt och brett om möjligheten att beställa billig sprit över nätet. Om det är sant – jag säger: om det är sant – hoppas jag att någon medlem av denna familj ingriper. Annars blir familjens goda anseende när det gäller samhällsansvar allvarligt skadat.

Folkpartiets ledamöter står bakom fem reservationer. Jag gör det också, även om jag inte har suttit på ärendet i utrikesutskottet, men för tids vinnande avstår jag från yrkande just nu. Jag instämmer i det yrkande som Gunilla Carlsson hade tidigare om vår gemensamma reservation.

För att sammanfatta, herr talman: Vi gick inte med i EU för att få ökade alkoholskador, men det har vi fått. Jag citerar nu Folkpartiets partimotion. ”Vi vill arbeta för ett EU som utnyttjar marknadsekonomins fördelar men som också låter sociala synpunkter och hänsyn till folkhäl-san väga tyngre när det är motiverat.”

Herr talman! Jag vill börja med att yrka bifall till reservation 1 under punkt 1. Vi står naturligtvis bakom alla våra andra reservationer också. Utöver den vill jag yrka bifall till reservation 10, som just handlar om alkoholfrågorna. Jag ska återkomma till dem senare.

Herr talman! Pionjärerna bakom EU var kristdemokrater. De motarbetade fascismen och nazismen vid en tidpunkt då det krävdes stort mod att göra det. Jean Monnet brukar kallas EU:s arkitekt och lade grunden för det europeiska samarbetet. Den bärande tanken är fred, välstånd och demokrati. Detta glöms ibland bort i den sakpolitiska debatten. Vi kristdemokrater vill gärna förvalta denna tanke och påminna om den också i den här skrivelsen.

Herr talman! För Kristdemokraterna i Sverige är det europeiska samarbetet en självklarhet. Det är svårt att i dag tänka sig ett Europa bestående av handelsmurar, tullar och fientlighet. Men allt är inte perfekt; det finns många saker som behöver förbättras och utvecklas.

Det konstitutionella fördraget handlar i allt väsentligt om att reformera beslutsprocessen och att bekräfta redan gällande regler. Det skulle rensa upp i snårskogen av regelverk och bringa klarhet. Regler som i dag finns utspridda på en mängd ställen skulle samlas i en överskådlig fördragstext. Frankrikes och Nederländernas nej har i grunden förändrat förutsättningarna för hela EU.

I juni 2005 utlyses en så kallad reflexionsperiod under vilken en fördjupad diskussion skulle föras, bland annat om det konstitutionella fördragets framtid. Detta har inte regeringen tagit på allvar. Under snart ett års tid har det inte pågått någon het debatt om konstitutionens framtid. Debatterna lyser med sin frånvaro. Den utlysta reflexionsperioden har mer liknat en tankepaus än en tid för reflexion.

När vi kristdemokrater kritiserar regeringen försöker regeringen skyla sina tillkortakommanden genom att hänvisa till en parlamentarisk kommitté som tillsatts – Kommittén för EU-debatt. Det duger inte. Att avfärda vår kritik genom att hänvisa till en parlamentariskt tillsatt kommitté är inte ansvarsfullt. Regeringen måste börja ta ett eget ansvar i denna fråga.

Herr talman! En fråga som måste lyftas upp i Europadebatten gäller alkohol. Alkoholkonsumtionen har ökat dramatiskt under den senaste tioårsperioden. Vi kristdemokrater menar att Sverige måste driva kravet att införa striktare regler för införsel av alkohol. En rimlig nivå bör vara att återgå till de införselkvoter som avtalades i samband med medlemskapsförhandlingarna.

Folkhälsoskäl är ett legitimt skäl för att frångå principen om en öppen marknad inom EU. Enligt artikel 30 i EU:s grundfördrag kan en medlemsstat införa ”restriktioner för import, export eller transitering som grundas på hänsyn till allmän moral, allmän ordning eller allmän säkerhet eller intresset att skydda människors eller djurs hälsa och liv”. EG-domstolen har även slagit fast att ”syftet att skydda människors hälsa från alkoholens skadeverkningar otvivelaktigt är ett av de syften som kan göra ett undantag från artikel 30 [nuvarande artikel 28] befogat”. Dessutom slås det i artikel 152 i EU:s grundfördrag fast att ”en hög hälso-skyddsnivå för människor skall säkerställas vid utformning och genomförande av all gemenskapspolitik och alla gemenskapsåtgärder”.

Sannolikheten är stor att ett ensidigt införande av införselkvoter innebär att Sverige dras inför EG-domstolen. Därmed ges en möjlighet att argumentera för ett folkhälsoperspektiv när det gäller försäljningen av alkohol. Det kommer också att ge den svenska regeringen tid att förhandla.

Jag vill uppmana Gabriel Romanus att här rösta för vår reservation och också i handling bidra till en sådan här möjlighet. Det är viktigt att man i politiken inte bara ger uttryck för och visar vilja utan också ställer upp på de reservationer som riksdagen har till sitt förfogande. Jag tror att vi inte bara ska rädas tjänstemännens tolkningar, utan som politiker måste vi också tala om var vi står och vad vi vill arbeta för och kanske ibland utmana det system vi inte gillar. Jag hälsar Gabriel Romanus välkommen att delta i den voteringen så småningom.

Herr talman! En annan fråga som måste lyftas upp är EU:s utvecklings- och biståndspolitik. EU är en stor bidragsgivare. Det är bra, men många utvecklingsländer tvingas i dag hantera tusentals parallella utvecklingsprojekt. Eftersom projekten ofta saknar samordning och har många olika rapporteringsrutiner uppstår brister i effektiviteten, vilket leder till stor belastning på en ofta redan hårt prövad förvaltning. En koordinering av medlemsländernas och EU:s bistånd skulle skapa samordningsvinster. Kristdemokraterna har jobbat hårt för denna fråga inom ramen för Europaparlamentet, men ännu återstår mycket att göra. Här bör den svenska regeringen ta nya och tydliga initiativ!

Till sist, herr talman, men mycket viktigt: Sverige handlade fel när ledare för terroristorganisationen Hamas tilläts besöka Sverige. Sverige borde i stället ha följt Frankrikes exempel. Hamas vann förvisso valet till den palestinska myndigheten, men valresultatet har inte lett till att Hamas har ändrat sina grundvärderingar. Hamas stadgar slår ännu fast att Israel bör utplånas. En sådan ståndpunkt borde aldrig svenska demokratiska företrädare ge sitt stöd genom att upplåta tid och plats för ospecificerade överläggningar.

Herr talman! Så länge Hamas inte erkänner staten Israel, och så länge Hamas inte sätter stopp för självmordsbombningar och andra terrorattentat som har för avsikt att döda civila – vilka det vara må – som besöker drabbade restauranger och kaféer, ska Hamasledare inte vara välkomna in i EU.

Självklart ska Sverige och EU göra allt för att främja en dialog, men den ska föras mellan parter och inom världssamfundet. Och för att en dialog ska vara meningsfull måste Hamas erkänna staten Israels rätt att existera och fördöma terror! Att försvara besöket med att reglerna följts duger inte. Ledare för terroristorganisationer ska inte ges visum till Sverige eller övriga Schengenländer. EU måste uppvisa en enad hållning mot terrorismen. Allt annat är orimligt.

Anf. 15 GABRIEL ROMANUS (fp) replik:

Herr talman! Jag tror att Holger Gustafsson och jag har samma grundsyn när det gäller önskan att driva en restriktiv alkoholpolitik. Vi beklagar också att Sverige, dock utan medverkan av våra partier, vek sig för påtryckningarna från EG-kommissionen och kommissionären Bolkestein. Men nu gjorde Sverige det, och då gäller det att göra det bästa möjliga av situationen.

Tyvär! Jag tror inte att vi nu kan införa de här begränsningarna igen ensidigt. Jag utesluter inte att vi kan komma i ett sådant läge i framtiden, men jag tror att vi först måste driva detta förhandlingsvägen genom den gemensamma nordiska aktion som det borde synas lite mer av i regeringens agerande och rapporter. Som sagt utesluter jag inte att vi i framtiden kan komma i ett mer desperat läge, men jag tror inte att vi är där nu.

Tyvär är EG:s rättssystem sådant att det är svårt att upprätthålla regler på ett sådant sätt som vi skulle behöva göra i det här fallet, och därför förordar jag inte någon ensidig aktion i dagsläget.

Anf. 16 HOLGER GUSTAFSSON (kd) replik:

Herr talman! Jag delar Gabriel Romanus åsikt att vi har liknande uppfattning. Men jag har visat på tre lagrum som är goda nog beträffande att försöka sig på en annan politik inom EU. Jag tror att det vore värdefullt att inte bara visa värderingar utan också visa civilkurage genom att rösta för detta och att vara handlingskraftig. Vi behöver ha många om det i Sveriges riksdag om vi ska åstadkomma en förändring, och det är därför jag utmanar Gabriel Romanus lite grann.

Anf. 17 GABRIEL ROMANUS (fp) replik:

Herr talman! Jag vill inte recensera Holger Gustafssons civilkurage. Jag vet inte vilka stora risker han tar genom att rösta för den här reservationen. Jag hoppas att han inte tror att det beror på brist på mod från min sida när jag har en annan uppfattning i sakfrågan.

Samtidigt vill jag, eftersom jag har ordet, passa på och instämma i vad Holger Gustafsson sade om inbjudan till representanter från Hamas.

Anf. 18 HOLGER GUSTAFSSON (kd) replik:

Herr talman! Jag vill bara hälsa Gabriel Romanus välkommen i vote-ringen!

Anf. 19 ALICE ÅSTRÖM (v):

Herr talman! I dag behandlar vi utrikesutskottets betänkande UU10, som bygger på regeringens skrivelse om verksamheten i Europeiska unionen 2005, med andra ord en skrivelse om vad som har hänt och vad som redan har skett, och inte så mycket om vad som ska hända i framtiden, vilket man ibland kan tro när man lyssnar på debatten.

Det här är ändå ett tillfälle att säga någonting om EU, det samarbete som finns där och vad som har hänt.

Sedan folkomröstningarna i Frankrike och Holland, folkomröstningar där folket röstade nej till den nya konstitutionen, har vi haft en lite underlig debatt, om man ska vara ärlig och tittar runtomkring i olika länder, om varför man röstade nej i Frankrike och Holland. Det har sagts väldigt ofta och väldigt mycket att det här egentligen inte handlar om konstitutionen, utan det handlade om inrikespolitik, det handlade om missnöje med ett eventuellt medlemskap för Turkiet, det handlade om att man ville ha mer regleringar eller mindre regleringar – men alla hade röstat nej av fel orsak. Man hade inte röstat om konstitutionen. Samtidigt har vi i debatten inte hört någon diskussion om varför de som röstade ja till konstitutionen gjorde det. Det finns ju länder där man har gjort det. Ingen har

sagt att de som röstade ja gjorde det av fel orsaker, att de egentligen hade röstat ja bara för att det fungerade bra inrikespolitiskt eller att man var positiv till andra saker.

Jag tror att det är viktigt, herr talman, att man i debatten om EU också tar folk på allvar. Deras oro och deras ställningstagande är värda all respekt.

Där kan vi nu se att vi har en process. Efter den reflexionsperiod som vi är inne i ser vi att flera länder har gått vidare i processen och att man ratificerar den nya konstitutionen, men att det här egentligen saknar en juridisk mening. Ska man titta på de tidigare fördragen så innebär nej i en folkröstning, som när Holland och Frankrike sade nej, att konstitutionen har fallit. Men det kan vara en juridisk diskussion.

Det viktiga är kanske att det krävs en aktiv EU-debatt. Det var en debatt som skulle föras nu under reflexionsperioden. Men där måste vi faktiskt instämma i den kritik som har kommit från flera i talarstolen: Någon aktiv debatt och någon aktiv diskussion om EU:s framtid har inte förts. Där räcker det inte med att man tillsätter en kommitté eller någon-ting, utan debatten och diskussionen måste föras med befolkningen.

För Vänsterpartiets del är det också viktigt att den här debatten och diskussionen förs före valet, det vill säga diskussionen om EU:s utveckling och framtid och om en framtida konstitution. Det är nämligen nästa riksdag som kommer att fatta beslut i dessa frågor. Det kommer att ske under nästa mandatperiod. Och vi vet, herr talman, att det tyvärr har varit stora skillnader mellan vad riksdagsledamöter och partitoppar har tyckt och vad folket har tyckt. Ett exempel man kan ta är EMU-folkomröstningen, där ca 80 % av riksdagsledamöterna var för EMU, men 56 % av folket röstade emot. Det tyder på att det finns ett behov av att föra den här debatten och diskussionen och av att man faktiskt för den nu under valrörelsen.

Det är många stora frågor som ligger på bordet. En fråga som har varit uppe här tidigare från talarstolen är frågan om den gemensamma utrikespolitiken och de gemensamma ställningstagandena. Det är en viktig fråga som folk måste ta ställning till. Vad innebär utvecklingen av en gemensam utrikespolitik – att EU ska tala med en röst och att EU måste agera gemensamt och vara starkt? Men den viktigaste frågan måste ju vara: Vad ska man agera för? Vad är det för politik man ska föra? Är det samma politik som Storbritannien, som faktiskt begick ett folkrättsbrott när man gick in i Irak, eller de övergrepp eller kränkningar av mänskliga rättigheter som begås av de länder i EU som också finns med i Irak och Afghanistan i dag? Är det fråga om den viktigare och starkare knytningen, den transatlantiska länken – med andra ord ett mycket starkare närmande till USA – som är den gemensamma utrikespolitik vi ska ha? Är det Frankrikes politik när det gäller frågan om Västsahara och västsaharernas rättigheter som ska vara den gemensamma utrikespolitiken? Det är innehållet som måste bli föremål för den viktiga diskussionen.

Herr talman! Jag hade inte tänkt att beröra det jag ska ta upp nu, men flera har nu tagit upp det här i talarstolen, nämligen EU:s gemensamma ståndpunkt när det gäller Hamas och att ha en debatt eller dialog med Hamas. Det finns ingenstans inom EU ett beslut att man inte ska föra någon som helst dialog med Hamas. Det är viktigt att poängtera det. Men det är också viktigt att poängtera att för Vänsterpartiets del är det själv-

klart att en dialog måste kunna föras, och man måste kunna föra den med olika parter och kunna kritisera men också kunna föra en dialog för att kunna få en förändring till stånd. Vänsterpartiet är kritiskt till mycket i Hamas politik och att Hamas inte ger Israel rätt att existera, men vi är beredda att ta en dialog och framföra det.

Min fråga blir till övriga: Är ni lika beredda att framföra till Israel, där man nu i installationstalet för den nya regeringen pratar om att vissa mindre bosättningar på Västbanken ska utrymmas. Resten, de stora bosättningarna på Västbanken, skulle man nu räkna med låg innanför Israels nya gränser. Men där kommer ingen kritik, och där är man beredd att föra dialog. Ska vi få någon fred i Mellanöstern så måste en dialog kunna föras.

Herr talman! I det här betänkandet har Vänsterpartiet bara två reservationer. En reservation rör de problem och den oro vi ser när det gäller mänskliga rättigheter i Turkiet. På samma sätt som flera talare tidigare i dag har välkomnat en möjlighet för Turkiet att komma med men också betonat att man måste uppfylla de villkor och krav som EU ställer, så måste man också, om man är seriös, våga framföra kritiken och lyfta fram den också här i kammaren. Vi ser att det finns stora brister när det gäller mänskliga rättigheter i Turkiet, och man har en lång väg kvar att gå.

Därför yrkar jag bifall till reservation 2, men jag står givetvis bakom även den andra reservationen.

Vänsterpartiet har också i ett särskilt yttrande skrivit att på flera av de punkter som tas upp i skrivelsen har vi under året i olika sammanhang och i olika reservationer i andra betänkanden lyft fram vår EU-politik. Vi har valt att inte upprepa det i samband med regeringens skrivning på nytt igen.

Anf. 20 GABRIEL ROMANUS (fp) replik:

Herr talman! Alice Åström tycker att man ska debattera förslaget till ny konstitution för EU, och det är väl bra om vi då också gör det här i riksdagen och inte bara säger att andra ska debattera det.

För mig som just talade för att EU bör bli mer socialliberalt är det angeläget att lyfta fram att i förslaget finns det faktiskt åtskilliga bestämmelser som betonar det sociala ansvaret och som också betonar att länder som vill gå längre än vad EU har gjort ska kunna göra det och ha en starkare socialpolitik på områden där man har också gemensamma åtgärder. Det ämne som jag talade om, alkoholpolitiken, är ett tydligt exempel på det, och det är ett av skälen till att jag tycker att det vore en framgång om man fick den här konstitutionen eller någonting som i varje fall innehåller de här elementen för framtiden och inte bara sade nej till alla förändringar.

Sedan är det ändå att mäta med lite olika mått när man säger: Ja, ja, ni kritiserar Hamas för att de vill att Israel ska utplånas, men då får ni kritisera Israel för att de drar gränserna på ett sätt som vi inte gillar. Men det är ändå lite skillnad. Israel ska tydligen till varje pris kritiseras. Är det så att man ockuperar är det fel, och när man drar sig tillbaka ensidigt, ja, då är det också fel. Men det är klart att man drar sig ju tillbaka ensidigt därför att man inte får till stånd någon förhandling. Man kan ju inte förhandla med någon som vill att man ska avlivas.

Anf. 21 ALICE ÅSTRÖM (v) replik:

Herr talman! Jag ska börja med det sista. Jag hade kunnat räkna upp en mängd olika punkter när det gäller Israel: husdemoleringar, utomrättsliga avrättningar, bomber både i Gaza och på Västbanken. Det är åtskilliga liv som har spillts på båda sidor.

Sedan måste jag i den här debatten uttrycka en förvåning. Under flera år har Israel haft möjlighet till förhandling med en organisation och med en palestinsk regering som hade accepterat Israels rätt att finnas som stat. Också den palestinska förhandlingsparten var för en tvåstatslösning, men man såg inte någonting hända.

Jag tar avstånd från Hamas uttalande, men jag tror inte att det blir en bättre fredsprocess, en positivare utveckling och en minskad våldsspiral om man inte också för dialogen med den folkvalda regeringen som finns i Palestina i dag och framför den kritik som bör framföras.

När det sedan gäller konstitutionen finns det självklart vissa delar i den som är positiva, och en förändrad alkoholpolitik är någonting som skulle vara väldigt positivt. Det är en fråga som vi tog upp inför medlemskapet och där vi såg ett bekymmer. Tyvärr har vi fått rätt, och därför är det viktigt att man vidtar åtgärder. Men det finns en skillnad. Konstitutionen öppnar för att vi ska ha en gemensam socialpolitik och att det inte ska vara en nationell fråga som ska hanteras på nationellt plan för att man i vissa avseenden ska kunna uppnå förbättringar. Där tror vi att vi på sikt snarare skulle kunna förlora mer. När det gäller kampen om alkoholpolitiken tror jag att det finns andra områden som man kan ta den på.

Anf. 22 GABRIEL ROMANUS (fp) replik:

Herr talman! Jag tänkte på den bestämmelse som finns i förslaget som säger att de europeiska lagar och ramlagar som har antagits enligt den här artikeln inte ska hindra någon medlemsstat från att bibehålla eller införa sådana mer långtgående skyddsåtgärder som är förenliga med konstitutionen. Jag tycker att de som har förhandlat om den här grundlagen på den punkten har gjort ett ganska bra jobb.

För att säga ytterligare några ord om Israel är det ju bekant för oss alla att Israels dåvarande premiärminister Ehud Barak förde förhandlingar med PLO väldigt långt och var beredd till mycket långtgående eftergifter för att få fred. Men att begära att Israel ska acceptera att dess medborgare i helt oskyldiga sammanhang dödas av självmordsbombare utan att den palestinska statsledningen eller myndigheten gör något för att förhindra det är att begära väl mycket tycker jag. Om Alice Åström ingick i en regering i något land som utsattes för den typen av attacker tror jag nog att hon skulle dela den uppfattningen.

Anf. 23 ALICE ÅSTRÖM (v) replik:

Herr talman! Det är underligt att det i den här diskussionen i stort sett aldrig lyckas gå fram att jag tar avstånd från Hamas uttalande om att Israel inte ska få existera. Jag är för en tvåstatslösning. Jag tar avstånd från våld som metod, som politisk metod. Jag tar avstånd från självmordsbombare som spränger oskyldiga människor i luften. Men jag tar också avstånd från en statsterrorism. Jag tar avstånd från en israelisk militärmakt som sopar ned hela kvarter med hus för att det finns någon som har varit misstänkt. Man tar ifrån barn deras hem och man bombar

där man säger att det finns en misstänkt terrorist, men man bryr sig inte om att eventuellt oskyldiga människor runtomkring dör.

Jag tar avstånd från att använda våld som en metod. Och jag är beredd att kritisera både Israel och Hamas och de palestinska grupper som använder våld eller varhelst i världen man använder våld. Men jag tror inte att det går att bara säga att man ska ta avstånd från våldet och sedan säga att man inte är beredd att föra någon som helst dialog i de här kris-härdarna. Då tror jag inte att man kommer långt. Jag tror att man kommer mycket längre om man vågar vara öppen och kritisk mot båda parter och föra dialog med båda parter, oavsett om det finns saker som man ogillar och med all rätt ska kritisera.

Anf. 24 AGNE HANSSON (c):

Herr talman! Vi har just lämnat de lite mer högtidliga proklamationerna om EU och kommit in på det praktiska vardagsslitet och vardagsarbetet om verksamheten i Europeiska unionen.

Vi få som sitter här ska debattera den medan fraterniseringsprocessen går vidare på talmannens mottagning på annan plats här i riksdagen.

Det här är två sidor av EU som ofta speglas och också speglas hos folk i allmänhet. Då är det främst de högtidliga representationerna med glidande limousiner och klingande champagneglas som slår igenom mest. Men det är ändå det praktiska vardagsarbetet och vardagspolitiken som är det viktiga och som jag ser som det väsentligaste. Jag säger inte det här för att jag är avundsjuk för att jag inte får vara med på mottagningen, för jag är högst tillfredsställd med att få vara här i kammaren och ägna de här minuterna och timmarna åt praktisk vardagspolitik i stället. Medan representationen på diplomatins planhalva bland champagneglasen går vidare ska vi ägna oss åt att nu diskutera verksamheten i unionen.

Regeringens skrivelse, herr talman, omfattar hela verksamheten i Europeiska unionen år 2005. Den är naturligtvis viktig och den är framför allt omfattande. Samarbetsprojekt, som EU är, har ju alltid en tendens att vara självgenererande och att vidgas. Och det är bra att EU vidgas i fråga om antalet medlemmar. 2005 är ju det första verksamhetsåret med den vidgade kretsen av nya medlemmar, och det har fallit väl ut. De nya medlemsländerna har bidragit till tillväxten på ett positivt sätt i Europa. Nu står Turkiet på tur. Det är viktigt att välkomna och stödja också deras väg mot ett medlemskap fullt ut med sikte på ett fullvärdigt medlemskap när förhandlingsskedet är avslutat.

Det är bra att medlemskapsförhandlingar inletts med Kroatien och att Makedonien fått kandidatlandsstatus. Även övriga länder på Balkan bör kunna få bli medlemmar i EU på sikt. EU ska vara ett dynamiskt samarbete som står öppet för europeiska länder som uppfyller medlemskriterierna. Några yttre slutliga gränser ser jag inte ska ritas ut i Europa.

Herr talman! EU-samarbetet har också en tendens att växa i omfattning i fråga om bredden på ämnen och sakområden, något som innebär att EU ska syssla med allting. Den självgenereringen är oftast större. Den tycker inte jag är bra. Det riskerar att bli vare sig effektivt eller samlande. EU bör syssla med det EU är bra på och lämna åt medlemsländerna själva att vara suveräna och effektiva på områden som inte omfattas av ett samarbete. Därför är det viktigt att EU hittar en beslutsstruktur som gör att utvidgningen i antalet medlemmar blir lätt att hantera ur inflytan-

Prot. 2005/06:119
9 maj

*Berättelse om
verksamheten i
Europeiska unionen
2005*

desynpunkt för alla men också klart avgränsad i uppgifter. Det bör, tycker jag, bli fokus för det arbete som måste ske när processen med det nya fördraget, som nu har strandat, åter ska tas upp.

Herr talman! Regeringens skrivelse omfattar som sagt hela verksamheten i EU under 2005. Utrikesutskottet har i sitt ändå ganska omfattande betänkande valt att fokusera på sex teman eller områden. I ett anförande på tolv minuter måste avgränsningen bli ännu snävare. Jag har berört ett tema, utvidgningen. Jag väljer nu att i första hand se framåt. Att ge de före detta kommunistiska länderna i öst medlemskap i EU var Europas senaste stora utmaning. Det är dags, tycker jag, för en ny utmaning. Det är att ta sig an den uthålliga tillväxten, miljön och energifrågorna i EU. EU måste bli världsledande inom grön industripolitik.

Europa står inför två enorma problem. Det ena är den låga och i vissa stycken kortsiktiga ekonomiska tillväxten och en oroande brist på sysselsättning. Den andra är klimatförändringarna, den tilltagande miljöförstörelsen och en ohållbar situation inom energisektorn. Det är två utmaningar som går att förena till ett positivt resultat. Det är dags att se miljöutmaningen som ett sätt att skapa arbetstillfällen. Det är dags att vi förstår att en grön industripolitik i framtiden kommer att vara den största konkurrensfördel vi kan ha i Sverige och i Europa. Lissabonstrategin, som ska vara EU:s stora tillväxtprojekt, har hittills mest stått och stampat. Om vi ska få fart på Lissabonstrategin krävs det en storsatsning just inom den miljömässigt hållbara utvecklingen. Det är den stora tillväxtsektorn i Europa.

Låt oss börja med att så långt det går göra oss fria från oljeberoendet. Vad olje- och gasberoendet från Ryssland inneburit har vi sett det senaste året. Det är inte enbart en stor risk för miljö och ekonomi. Det är det också ur säkerhetssynpunkt i Europa och för friheten och demokratin. Om inte EU snabbt kommer in på den miljövänliga, förnybara energivägen, som ger just långsiktighet och långsiktigt uthållig tillväxt, finns risk för att Europas länder investerar sig fast alltmer i den långsiktigt farliga kärnkraften. Dyr, olönsam och skadlig kärnkraft utgör ett allvarligt hot mot Lissabonstrategin och mot tillväxten i Europa. Tillväxt måste också byggas på en social och miljömässigt hållbar grund.

Herr talman! Utvecklingsfrågorna är också ett tema i utrikesutskottets betänkande. Fattigdomsproblemet är en annan viktig utmaning i det sammanhanget. Trots att världsekonomin vuxit med mer än åtta gånger sedan andra världskriget slutade lever mer än tre miljarder människor på mindre än två dollar om dagen. Det är inte en rättvis fördelning av jordens samlade resurser. Här måste EU bli bättre än vad som i skrivelsen framgår om verksamheten hittills. Sverige bör arbeta intensivare för att EU:s samordning av biståndet ska bli bättre, kvaliteten och arbetsformerna likaså. Samarbetet mellan kommissionens olika direktorat måste öka. Överensstämmelsen mellan EU:s bistånds-, jordbruks- och handelspolitik måste bli bättre. Sverige bör verka för att stärka de handelsrelaterade utvecklingssamarbetena och ta bort EU:s handelshinder.

Sverige och EU behöver ställa tydligare krav på respekt för mänskliga rättigheter och demokrati i utvecklingsländerna. I ett partimotionsyrkande från Centerpartiet tar vi upp kvinnors roll i biståndsarbetet. Ett ökat fokus bör läggas på särskilda satsningar just på kvinnor i det sammanhanget. I de flesta fattiga länder tar kvinnorna ett oerhört stort ansvar

i vardagen. Tillgång och rätt till utbildning för flickor och kvinnor är därför centralt i arbetet med att minska fattigdomsproblemen och i utvecklingsarbetet. Satsning på kvinnorna är ett effektivt sätt att nå resultat. En större andel av såväl svenskt bistånd som EU-bistånd bör gå till utbildningssatsningar riktade till just kvinnor och barn i fattiga länder. Även bistånd till mikrokrediter för att främja kvinnlig näringsverksamhet i dessa länder är mycket viktigt och av stor betydelse. Reservation 6 tar upp utvecklingssamarbetet i EU och är gemensam för allianspartierna.

Jag hoppas att nästa års rapport över verksamheten inom den europeiska unionen rymmer mer av de stora utmaningarna och mindre av detaljfrågor som bara retar EU-medborgarna. Det är hög tid att göra EU smalare men vassare. Centerpartiet står bakom de två reservationer där jag finns med, men för tids vinnande yrkar jag bifall endast till reservation 6. På övriga punkter, där inte reservation 1 står emot, yrkar jag bifall till betänkandet i övrigt.

Anf. 25 LOTTA HEDSTRÖM (mp):

Herr talman! Det är som sagt hela EU-politiken som vi nu har under lupp. Vi passar på att tala om var vi står och vad våra positioner är. Självklart står Miljöpartiet också bakom det förra betänkandet. Vi valde att inte gå upp och instämma i det välkomnande och credo som alla andra hade men vi tycker likadant i den frågan.

Europa är för oss vårt vardagsrum. Resten av världen är hela gården. Det är där vi bor. Det finns inte och ska inte finnas en motsättning, några murar, mellan vårt vardagsrum, vårt eget land, och resten av världen. Vi är en familj. Det är den globalistiska utgångspunkten för Miljöpartiet.

Precis som Agne sade kan man inte prata om allt, utan jag kommer att göra fyra nedslag på de fyra områden som är viktigast för oss. Jag börjar med det bästa, och det är just utvidgningen. Utvidgningsarbetet är det bästa som hänt EU. Men i motsats till Centerpartiets slogan, som de vill hamra in, säger vi: Ju bredare och plattare, desto bättre. Ju mer markkontakt EU har och ju mer utspädd EU blir, desto bättre är det.

Då blir inte heller problematiken med grannskapsområdet och skärningspunkterna till omvärlden så problematiska. Om inte EU vore så monolitiskt och ett sådant cementblock skulle inte utvidgningsproblematiken finnas. Då skulle man inte behöva ängsligt fråga sig om alla kan vara med. Ska vi inte låta hela Mellanöstern vara med i EU, kanske hela världen? Det handlar alltså om ett bredare och plattare samarbete där man låter sig berikas och själv bidrar med det man har.

Utvidgningen med de tio har ju berikat Europa. Det har gjort oss både ekonomiskt och kulturellt rikare. Turkiets framtida eventuella medlemskap kommer också att berika oss kulturellt, förutsatt att alla de kriterier som har satts upp uppfylls. Vi har varit väldigt noga med det i dag när Turkiet är på besök i Sverige och vi har haft tillfälle att ställa frågor. Vi kommer inte att skapa en gräddfil bara för att Turkiet ska få vara med, utan de krav som ställs, framför allt på MR-sidan, måste uppfyllas.

Jag vill passa på att flika in att Köpenhamnskriterierna inte är särskilt specifika. Vi skulle ha en mycket tydligare MR-standard. EU har något bra att komma med när det gäller att sätta press på andra länder för att komma upp till acceptabla standarder för mänskliga rättigheter. Man kan förstå länder som Bulgarien och Rumänien – som vi som sagt också

hälsar välkomna – och hela det gamla östblocket. Självklart vill man komma ut ur en gammal kolbox, ut i solljuset. Problemet är kanske att man blir så bländad av skenet att man inte ser att läsa det finstilta.

Ett bredare och plattare EU kommer självklart att kräva andra beslutsformer och en större demokratisk tydlighet.

För att förstå det som sker i EU-processen brukar vi säga att det är ett handelsblock. Från början var den europeiska gemenskapen ett handelsblock som gradvis ville bli en stat. Man försöker bit för bit lägga de tre tydliga kriterierna på plats. Man har en territorialgräns, tyvärr med höga murar. Man skaffar sig en armé med tilltagande militarisering. Med stora ansträngningar vill man ha en gemensam valuta. Det har som tur är inte lyckats ännu.

Utvidgningen är, som sagt, i grunden den bästa processen hittills. Utmaningen ligger fortfarande i att skapa regler på tjänstemannaområdet för arbetsmarknadens krav och fackliga krav så att det med lätthet går att flytta runt, bo och arbeta var man vill. Där har vi fortfarande ett gemensamt samarbete som måste lösas.

Det andra området är inte alls lika trevligt. Det är det område där Miljöpartiet har mest problem, och fortfarande är mest kritiskt mot EU. Det gäller den gemensamma försvars- och säkerhetspolitiken. Ska den innebära att alla ska tycka lika? Skulle vi på något sätt ha tvingat folk att tycka lika vid tiden för Irakinvasionen för tre år sedan? Innebär den att alla ska vara lika tysta, det vill säga lika lojala? Det såg vi exempel på när hela EU-kollektivet teg vid kärnvapennedrustningsförhandlingarna i New York i fjol då ingen tilläts kritisera Storbritannien som höll på att rusta upp sitt kärnvapeninnehav. Det är inte heller en bra väg.

Det kanske innebär att alla ska ställa upp. Ja, det är egentligen vad den militariseringsprocess som är kärnan i den europeiska säkerhets- och försvarspolitikens handlar om. Det är tyvärr den kärna som finns där. I kärnan av kärnan ligger den europeiska försvarsbyrån. Den är inte till för något annat än att utveckla vapen och underlätta köp och handel med vapen. Det är mycket tråkigt. Det läggs väldigt mycket pengar, energi och resurser på detta.

Vi har i den avdomnade konstitutionen, som verkar kunna väckas, en solidaritetsklausul som enligt EU:s egen högsta befälhavare är starkare än Natos solidaritetsklausul. Låt vara att det står att den ska appliceras när det gäller terrorhot. Vi vet alla hur väldigt tänjbara terrorbegreppet och terrorhoten är och hur mycket nyttigt som det kan användas till.

Vi ser ett stort problem med den överlappning mellan EU:s militarisering och egna styrkor och strukturer som sker gentemot Nato. Här råder stor förvirring. Budskapet är inte klart. Ska det vara egna strukturer? Nej, de ska inte konkurrera med Nato. Å andra sidan fortgår uppbyggnaden i egen regi. Alla EU-länder är inte Natoländer ännu.

I den vilande konstitutionen finns också en klart uttalad önskan, ett förpliktande, där varje ingående EU-stat ska öka sina militära investeringar. Detta är en pågående militarisering. Det tycker inte Miljöpartiet är bra.

Reservation nr 3 vill vi yrka bifall till.

Det finns också en intressant diskussion om huruvida EU ska vara en motvikt till USA – det har att göra med Natodiskussionen – eller om EU och Nato egentligen har sammanfallande värderingar och intressen i en

transatlantisk länk. Här finns inte heller något entydigt budskap. Vi har dock ett entydigt budskap som säger: Varken en bipolär värld igen eller en flerpolar värld och framför allt inte en unipolär värld med *en* stormakt. Låt oss ha platta samarbeten över hela världen utan stormaktsbildningar.

Vi vill naturligtvis också se ett förverkligande av den civila fredskår som eventuellt är på väg som är en grön tanke och som har fått fäste i EU-parlamentet. Vi vill naturligtvis se mer av konfliktförebyggande arbete. Det är där pengar, kraft, resurser och kunskaper ska satsas, inte på det eviga militära upprustandet och vapenskramlandet.

Som medlingskapacitet har EU naturligtvis en jättestor roll att spela och man kan ta mer prestigepoäng på att vara en duktig medlare.

Jag vill också klargöra Miljöpartiets ställningstagande runt den *battle group* som byggs upp i EU:s regi. Vi tycker naturligtvis att det svenska militära försvaret på sikt bör monteras ned. Men vi har inte en värld utanför Sverige och EU som är helt lugn och fredlig. Det behövs någon med ett världsmandat från FN som kan gå in och stabilisera. Eftersom många länder inte har den kapaciteten att erbjuda accepterar vi tills vidare att FN ska kunna anropa EU. Därför har också Miljöpartiet biträtt en omställning i den riktningen av det svenska försvaret.

Det tredje området som jag ska beröra är den avsomnade konstitutionen.

Frågan är egentligen vad det är för poäng med att ha en konstitution när man inte alltid lyder den. Vi har ju sagt att om några länder röstar emot så är den död. Nu verkar den inte vara död. Den sprattlar lite och kanske väcks åter av Finland och Estland i dagarna.

Vi har inte sett någon reflexionsperiod. Vi har inte sett en tankepaus och än mindre någon debatt. Det är tyvärr inte den folkliga angelägenhet som det borde vara. Det kanske finns en tanke med det. I så fall är det mycket beklagligt. Motsatsen till god demokrati är nämligen brådska och att hasta igenom någonting och tvinga fram någonting. Så gick det med konstitutionen.

Slutligen vill jag säga något om olika delsamarbeten. De lyckade har till exempel varit den synkronisering som pågår vad gäller bekämpning av trafficking. Det tycker Miljöpartiet är bra. Ansatsen till hållbar utveckling, som det ännu inte har blivit så mycket av, talade sig Agne varm om. Det skulle kunna bli bra. Just vad gäller miljöarbetet skulle man kunna tänka sig regelrätt överstatlighet. Gemensamma gränsöverskridande problem bör kunna lösas med tvingande nödvändighet.

Kemikaliesamarbetet är inte lyckat. Fiskeripolitiken är en katastrof. Mer vägtransporter och mer kärnkraft är misslyckanden i miljösamarbetet.

EU skulle kunna bli bättre på att skapa plattformar för civilt utbyte mellan människor, mellan sina grannstater och EU:s randländer och för ungdomar. Vi skulle till exempel kunna minska viseringsproblemen.

Rent negativ är till exempel alkoholpolitiken, vilken redan har diskuterats här. Vi välkomnar både Vänsterpartiet och Folkpartiet att rösta på den gemensamma kd- och mp-reservationen.

Asyl- och migrationspolitiken är näst efter militariseringen det riktigt svarta och trista. Den har inte gett ett dugg mer säkerhet vare sig i Europa eller runtomkring. Den har skapat en enorm ångest, ett Schengeninferno.

Det är ett stort misslyckande. Den så kallade fjärde friheten för människor, var finns den?

Slutligen kan man naturligtvis se Europa som en stor möjlighet. Jag är egentligen mest positiv och hoppfull. De svarta inslagen måste vi också se. Det finns mycket EU-nationalism.

Det finns en neokolonialistisk inställning exempelvis till Västsahara där man följer den franska gamla kolonialstatens exkludering av Västsahara. Det finns en högerpopulism som breder ut sig lite varstans i EU-familjen och som är svår att stävja.

Vi behöver mer öppenhet i dokument och papper, så att vanliga människor och aktiva medborgare kan ta del av besluten. Vad vet vi i Sverige om vad som sker i regeringsförhandlingarna? Inte ens EU-nämnden får tillräckligt med information i god tid. Öppenheten är inte bra. Den bör bli bättre.

Bygget kostar också för mycket pengar. Vi tycker att ett tak på 1 % av bnp vore rimligt eftersom en stor del fortfarande går till en högindustrialiserad jordbrukspolitik som inte riktigt gagnar Europa.

Sammanfattningsvis: Vi vill ha mer civil dialog och mer äkta och behövt samarbete på relevanta områden som lyckas, inte maktstrukturer av i dag. Vi vill ha mindre vapensatsningar och mindre av statsbildning och mer samarbete med hela världen.

Anf. 26 AGNE HANSSON (c) replik:

Herr talman! Jag håller med Lotta Hedström om en hel del av det som hon säger om kärnkraft, om öppenhet, om procenttal och om civilt samarbete.

Men hon angrep mig lite grann för att vara smal och vass. Lotta Hedström talar om brett och platt. Men platt är väl inte det som man direkt tänker på när man vill vara effektiv och nå framgång. Det innebär att alla länder skulle kunna vara med i ett EU-samarbete utan att ta ansvar och utan att egentligen bidra med så väldigt mycket. Det blir inte så mycket av det.

Det talas om att biståndet till exempel skulle gå lite hit och dit ganska brett utan att så att säga ge någon kraft på något ställe och att krishanteringen skulle spridas lite överallt i världen utan att bli särskilt effektiv.

Förresten vore kanske ett lite bredare och plattare Nato intressant ur miljösynpunkt. Det är inte alls intressant för Centerpartiet. Jag tänker kanske inte heller på brett och platt när jag ser Lotta Hedström, snarare smalt och vasst. Det tycker jag är effektivt och tilltalande. Det är därför som vi menar att när man satsar på bistånd så satsar man koncentrerat och effektivt. Och när man gör krishanteringsinsatser så satsar man också koncentrerat och kraftigt.

Och EU ska ägna sig åt det som man ska ägna sig åt, nämligen övergripande frågor. Man ska vara vass och effektiv men strunta i de detaljfrågor som medlemsländerna egentligen kan klara själva.

Det tycker vi skulle vara även Miljöpartiets slogan. Men vi vill inte ha ett EU platt som en pannkaka.

Anf. 27 LOTTA HEDSTRÖM (mp) replik:

Herr talman! Utan att vi ska förfalla till semantiska spetsfundigheter så menar vi med brett och platt naturligtvis att många ska få plats, att det

faktiskt ska kunna vara ett EU à la carte där man inte, som jag sade i början, har en cementerad monolitisk struktur som man helt och hållet måste gå in i. Man ska kunna välja om man vill ha ett valutasamarbete eller inte, om man vill ha ett Schengensamarbete eller inte och så vidare. Man ska helt enkelt se var vårt lands strukturer passar in och var vi kan ha någonting att ge och någonting att få.

Det kritiska ordet – det har med höjden på detta bygge att göra och om det ska vara vasst eller om det ska vara platt – är naturligtvis överstatligheten. Jag tycker att under alla år, från 1994 års folkomröstningsförberedelser, har det funnits en kollektiv förvirring, där man helt enkelt kallar överstatlighet för samarbete. Det är inte samma sak. Man ska vara oerhört selektiv när man laddar på med överstatlighet. Det kan behövas på MR-området. Det behövs definitivt på miljöområdet. Där har inte ens EU lyckats trots att det är en alltmer överstatlig organisation.

Det som är intressant utöver biståndet är platta samarbeten, samarbeten mellan likar där man också kan säga: Nej tack, vi ingår inte i just detta. Det passar inte oss just nu. Det handlar alltså om frivilliga samarbeten. Skillnaden mellan det platta samarbetet och pyramiden är skillnaden mellan smalt och vasst eller brett och platt, enligt oss.

Anf. 28 AGNE HANSSON (c) replik:

Herr talman! Vi är överens när det gäller brett i meningen att EU kan vidgas. Men vi anser att det inte är meningen att EU ska behöva ägna sig åt allt, och det är vi också överens om när det gäller EMU. Man behöver inte ägna sig åt valutasamarbete. Men man kan vara desto effektivare i det ekonomiska samarbetet i övrigt. Och där styr vi mot smalt och vasst, inte brett och platt. Om det är platt och brett, då ska EMU vara med.

Jag förstår inte riktigt det som sades om överstatligheten. Den borde inte vara bred och platt, om jag fattade det rätt, snarare tvärtom. Men där är vi överens om att vi inte ska ha någon överstatlighet. Vi ska ha ett strukturerat samarbete där vi i en kompetenskatalog talar om vad som ska ingå i samarbetet – då ska samarbetet vara effektivt – och vad som inte ska ingå. Och då ska det inte vara vare sig platt eller vasst, utan då ska det bedrivas på medlemsstaternas egen planhalva och ingen annanstans. Det är smalt och vasst.

Anf. 29 LOTTA HEDSTRÖM (mp) replik:

Herr talman! Här talar vi vitt och brett om brett och platt.

En kompetenskatalog, det hade varit grejer det, som klart och tydligt talar om vad nationalstaten ska ta hand om och vad man ska ha ett samarbete om på mellanstatlig nivå, det vill säga regeringsnivå. Och det som man har mest av är civilt samarbete. Och det handlar om föreningar, organisationer och avtal. Det handlar helt enkelt om utbyten. Europa var och är smockfullt av det, och det har inte ett dugg med EU att göra. Det hamnar inte under EU:s paraply. Vi anser att det ska vara mer av sådana civila samarbeten, och en kompetenskatalog som till slut väldigt, kalla det smalt om du vill, selektivt talar om vad som kräver överstatlighet. Och det är väldigt få saker som kräver det, alltså diktat uppfifrån.

Den konstitution som nu ligger på fryshyllan innehöll bara saker som flyttades från den nationella nivån till överstatlighet. Det var bara i den riktningen. Mer och mer överstatlighet kallar inte jag för samarbete. Jag

tycker att det vore bättre att platta till den här pyramiden och få människor och organisationer att fungera. Handelssamarbetet är inte fel. Det är väl hederligt att vara ett handelsblock. Låt EU stå för det. Det har gynnat ekonomin inom Europa. Men riv ned murarna ut mot världen, och se till att de fattiga länderna får komma in med sina produkter, och se till att det är tullnivåer så att man klarar av att skapa tillväxt och utveckling över hela världen och inte bara inom det höga och vassa EU som det har utvecklats under de tio år som vi har varit med.

Anf. 30 GUNILLA CARLSSON i Tyresö (m) replik:

Herr talman! Eftersom det är Lottas sista EU-debatt kan jag inte låta bli att ställa mig något frågande till det som vi har fått höra. Jag gör det mycket därför att jag sätter stort värde på de diskussioner som vi brukar ha men också därför att jag länge har följt den gröna rörelsen i Europa och är förvånad över att Miljöpartiet så tydligt väljer att inte göra samma analys som många andra gröna partier. De ser gemensamma europeiska problem och ett EU som behövs eftersom vi har gemensamma utmaningar i kontrast till de länder eller de partier som i stället vill använda EU för enskilda nationella intressen. Miljöpartiet i Sverige vill inte ha EU-samarbetet över huvud taget. Och om man vill ha det ska det vara platt och brett.

Då kan man bara minnas hur rörd en av våra kolleger var i dag när hon tackade EU för allt vad EU hade gjort för hennes hemland.

Man kan också se de ansträngningar som människor i Bulgarien och Rumänien gör för att komma med i ett samarbete som är effektivt och verkningsfullt och som fungerar. Om det bara blir plattare och bredare och bredare, då är det väl inte så intressant att gå med eftersom det då inte kommer att vara tillräckligt effektivt att möta de utmaningar som vi ser, vare sig det handlar om internationell brottslighet, gränsöverskridande terrorism eller omfattande miljöproblem som vi måste lösa gemensamt? Då måste vi ha ett beslutsfattande för det som fungerar.

Vi firar i dag Europadagen här. När Lotta Hedström talar om att man tvingas till något inom det samarbetet verkar det som att Miljöpartiet inte har förstått att Sverige är ett av 25 länder, att vi inte är med för att tvingas till något utan för att vara med och ha möjlighet att påverka. Det är därför som vi efterlyser en regering som vet vad den vill i EU och kan bidra med något.

Inte undra på att vi har den situation vi i dag har. Miljöpartiet vill ju inte ha det här samarbetet och bidrar samtidigt till att hävda att det nu sker ett vapenskrammel. När vi vill öka EU:s förmåga att bistå människor i nöd och samla säkerhet för att kunna erbjuda utveckling för utsatta människor är det, tycker jag, synd att man kallar det för vapenskrammel. Snarare är detta en fortsättning på ett fredsprojekt som är unikt.

Anf. 31 LOTTA HEDSTRÖM (mp) replik:

Herr talman! Det är roligt att få diskutera med Gunilla, men vi har inte samma grundsyn. Jag tycker att Gunilla gör sig skyldig till just en sammanblandning av överstatlighet och samarbete. Överstatlighet är inte lika med samarbete, som vi nu hört i 15 år i EU-debatten.

Den gröna rörelsen i Europa, på kontinenten närmare bestämt, har samma historiska arv som andra länder på kontinenten, nämligen en historisk sårighet efter världskrigen som inte på samma sätt är anfrätt i Sverige och de andra nordiska länderna. Vi kan förstå den. Vi kan leva oss in i den känslomässighet – även Holger var inne på detta i sitt anförande – när det gäller läkning som ett samarbete på alla möjliga områden och till och med överstatlighet skulle kunna skapa. Samma känslomässighet kände, förstod vi, Ana Maria Narti i sitt anförande. Den är också förståelig. Som jag sagt ser man hur hela östblocket kliver ut ur en gammal dammig kolbox mot ljuset. Men man får naturligtvis inte bli bländad, utan det gäller att också orka titta på det finstilla i vad det är man går in i.

Utmaningarna, Gunilla Carlsson, ligger där för hela världen. Det är hela världens samarbeten och problemlösningar vi behöver ta tag i. Det kan vi göra inom ramen för FN. Det kan vi göra som enskild nation. Det kan vi göra i olika typer av samarbeten – även inom EU, självklart! Det är inte så att EU – detta tycker jag är grunden för EU-nationalismen – tror att världen stannar utanför den egna sfären. Det här är ett problem snarare än en öppen attityd för lösningar av världens problem.

Vad skulle vi ha kunnat påverka? Ja, det är väl just där som facit kanske inte var så himla bra. Alkoholpolitiken har vi pratat om i dag. Vi påverkade inte ett dugg. Vi blev offer för EU:s alkoholpolitik. Kranarna är nu mer öppna än någonsin. Alkoholskadorna har skjutit i höjden på den historiskt korta tiden – tio år – sedan vi gick med i EU. Det här är en katastrof. Vi har inte orkat eller förmått att påverka ett enda dugg!

Vår minister Ann-Christin Nykvist kommer inte att påverka fiskeripolitiken gentemot Västsahara ett enda dugg om några veckor när hon ska vara med och rösta. Hon höjde sin röst lite grann och sade att det kanske inte är så bra. Vi kommer inte att göra sak av det. Det kommer att bli en gemensam politisk inriktning av fisket från EU gentemot Västsahara som är fortsatt kolonialistisk och som inte gynnar den sista kolonin i Afrika ett enda dugg.

Våra möjligheter att påverka skulle ha varit större om vi hade haft kvar vetorätten. Vetorätten innebär en starkare mellanstatlig struktur. Gunilla, blanda inte ihop överstatlighet och samarbete mer! Det är inte intellektuellt hederligt.

Anf. 32 GUNILLA CARLSSON i Tyresö (m) replik:

Herr talman! EU är ett samarbete mellan stater men har stora inslag av överstatlighet just för att kunna ha ett effektivt beslutsfattande.

Jag bara konstaterar att Lotta Hedström i sin inledning inte ville ha någon gemensam utrikes- och säkerhetspolitik. Men hon efterlyser hos EU en bättre förmåga till konfliktförebyggande och till att samverka civilt och militärt och åstadkomma mycket mycket mer. Ja, det är just därför man måste ha ett samarbete som fungerar och som har ett innehåll, och det är därför man också måste kunna ha förmåga att fatta beslut. Just för att vi ser de här utmaningarna vill vi se till att Europasamarbetet byggs starkare på de områden där det verkligen kan göra skillnad.

Jag vill förtydliga, herr talman, att jag yrkade bifall till reservation 1 under punkt 1.

Vidare vill jag tacka talmannen så hemskt mycket för att vi i dag igen har två flaggor i riksdagen, som sig bör. Såvitt jag förstår har man förbättrat att det i den kommande kammaren ska vara möjligt att ständigt visa att Sverige inte bara är Sverige utan också en del i den europeiska unionen samt att man ska kunna ha möjlighet att tydligare och oftare visa att vi är delar av Europeiska unionen. Att vi också har möjlighet att hänga upp en FN-flagga tycker jag är jättebra. Sverige kan inte isolerat lösa egna problem, utan vi måste i en allt större utsträckning gemensamt lösa de gemensamma problem vi har och därmed ta till vara gemensamma möjligheter. Därför är det roligt att få fira Europadagen.

Anf. 33 LOTTA HEDSTRÖM (mp) replik:

Herr talman! Just det, en FN-flagga vore bra därför att utmaningarna är globala. Det är de gemensamma globala lösningarna och det är den gemensamma globala effektiviteten för allas välfärd som vi behöver eftersträva. EU är, som sagt, bara vardagsrummet i detta – möjligtvis en startpunkt.

Effektivitet – ja, men för vem? Vems intressen är det vi gynnar? Är det de stora industrierna i Europa som ska vara förmånstagare eller är det den fattige lille bonden i Afrika söder om Sahara?

Vem ska alltså vara förmånstagare när det gäller denna effektivitet? Är det svensk glesbygd? Har den tjänat på EU? Svaret är nej. Vi måste ha samarbeten som är flexibla i sina beslutsformer.

EU blir alltmer monolitiskt och allt mindre flexibelt i *hur* man samarbetar, på vilka premisser och med vilken grad av bevarad nationell integritet. Det betyder inte att nationalstaten är svaret på alla problem – absolut inte! Nationalstatskramare är inte jag och inte heller Miljöpartiet. Tvärtom måste vi hitta andra samarbetsformer, flexibla beslutsformer, för de globala utmaningarna.

Tyngdpunkten i EU har tyvärr hittills legat på det militära samarbetet och de militära strukturerna. Det är mycket tragiskt.

Anf. 34 KENNETH G FORSLUND (s):

Herr talman! Just i dag den 9 maj är det 56 år sedan den dåvarande franske utrikesministern Robert Schuman lade fram sitt förslag, en plan för hur kol- och stålindustrin i Frankrike, Västtyskland och andra intresserade länder skulle kunna ställas under överstatlig kontroll.

I förslaget står bland annat att läsa: Genom att skapa en gemensam basproduktion och genom att instifta en ny högsta myndighet vars beslut är bindande för Frankrike, Tyskland och övriga länder som ansluter sig kommer detta förslag att förverkliga den första konkreta basen för en europeisk federation som är oundgänglig för att bevara freden.

Kolet och stålet var centrala råvaror som möjliggjorde andra världskriget. Genom att integrera europeiska länder med varandra och genom att fatta gemensamma beslut i en central fråga skulle nya krig undvikas.

Robert Schuman kunde knappast tro att hans ansats skulle göra honom lika central för Europas integration och utveckling som hans namn för musikens.

Schuman pekade på en fredlig och reformistisk väg, bort från krig, när han år 1950 lade fram sitt förslag. Året därpå bildades vad som kom att bli den första europeiska gemenskapen, Kol- och stålunionen. Sedan

dess har integrationen fortsatt. Nya politikområden har lagts till samarbetet, och nya länder har anslutit sig.

Sedan Milanotoppmötet år 1985 uppmärksammas den 9 maj som Europadagen runt om i EU och nu också i Sverige.

Herr talman! Vi socialdemokrater vill göra EU till en tydlig global förespråkare och ett föredöme för en stark internationell rättsordning. Framväxten av det europeiska samarbetet har varit avgörande för vår kontinents välbefinnande.

I århundraden drabbades Europas befolkning av blodiga krig länderna emellan. I dag präglas Europa av fred. Historiskt sett är denna utveckling fantastisk.

Vi socialdemokrater vill att EU i grunden ska vara ett mellanstatligt samarbete där vi tillsammans med de andra medlemsstaterna kan lösa problem som kräver gemensamma lösningar.

Vi socialdemokrater vill utveckla dagens EU på alla de områden där vi genom unionen bäst kan skapa gemensamma lösningar på gemensamma problem.

Det gäller hårdare gemensamma tag mot miljöförstöring, kraftfulla insatser mot människohandel och annan internationell brottslighet och arbetet för att skapa fler och tryggare jobb. Vi socialdemokrater har drivit på så att EU i maj 2004 kunde få tio nya medlemsstater. Sverige ska även i fortsättningen vara pådrivande för en fortsatt utvidgning av EU.

Den skrivelse från regeringen som vi debatterar i dag och fattar beslut om senare täcker hela EU:s verksamhet. Utrikesutskottet har i betänkandet valt att utifrån motioner och skrivelser fästa särskild uppmärksamhet vid sex teman. Dessa är: den övergripande utvecklingen i EU och utvidgningen, EU:s förbindelse med omvärlden och EU:s utvecklingsarbete, EU:s budget, grundläggande rättigheter, människohandel med mera, den inre marknaden och frågor om verksamheten vid EU:s institutioner.

Regeringen lyfter i sin skrivelse fram debatten under 2005 om EU:s framtid och inriktning, långtidsbudgeten och utvidgningen. I avsnitten lyfts också EU:s tillväxtstrategi, det som brukar kallas för Lissabonstrategin, och EU:s strategi för hållbar utveckling fram som exempel på viktiga frågor under året. I regeringens skrivelse redovisas också arbetet med frågor om den inre marknaden, jämställdhet, miljö och handelspolitik samt hur EU under 2005 har arbetat för en säkrare och rättvisare värld.

År 2005 har präglats av Bulgariens och Rumäniens kommande medlemskap i EU och av medlemskapsförhandlingarna med Kroatien och Turkiet. Sverige har varit pådrivande i EU:s utvidgningsprocess och har ägnat särskild uppmärksamhet åt de förhandlingar som inleddes med Turkiet och Kroatien i oktober. Inriktningen har varit att Bulgarien och Rumänien ska bli medlemmar i EU så fort som möjligt, dock senast den 1 januari 2008 under förutsättning att de är redo för medlemskapet. Vi har i dag här i riksdagen debatterat och ställt oss bakom deras anslutningsfördrag.

En lång rad positiva reformpaket har antagits i Turkiet under de senaste åren. Det är ett led i Turkiets närmande till EU. Reformansträngningarna har starkt bidragit till att medlemskapsförhandlingarna kunde inledas under 2005. Det är mycket positivt att dessa anslutningsförhand-

lingar utifrån ingångna överenskommelser i samband med Europeiska rådet i december 2004 kunde inledas i oktober 2005.

I den senaste översynsrapporten från Turkiet bedömer EU-kommissionen det som att landet fortsatt tillräckligt uppfyller de politiska Köpenhamnskriterierna och att Turkiet för första gången är en fungerande marknadsekonomi, förutsatt att antagna reformer och den rådande stabiliteten upprätthålls. Men kommissionen understryker dock att reformtakten har avtagit under 2005 i Turkiet.

Lagstiftningar har alltså antagits, men tillämpningen bedöms vara ojämn. Ytterligare ansträngningar krävs i Turkiet främst inom området för mänskliga rättigheter. Utrikesutskottet har i ett betänkande nyligen redovisat hur reformarbetet i Turkiet fortskrider och kunde i betänkandet framhålla att ett framtida EU-medlemskap för det muslimska präglade Turkiet skulle vara ett värdefullt bidrag till att utveckla relationen mellan EU och den muslimska världen.

I syfte att bland annat underlätta beslutsfattandet inom unionen i en ytterligare utvidgad union har ett konstitutionellt fördrag för Europeiska unionen förhandlats fram. 13 medlemsstater har godkänt EU:s nya konstitutionella fördrag, men efter folkomröstningsresultaten i Frankrike och Nederländerna våren 2005 har flertalet övriga medlemsstater, däribland Sverige, valt att tills vidare inte gå vidare med det som kallas ratificeringsprocessen. Vid Europeiska rådets möte i Bryssel i juni uttalade unionens stats- och regeringschefer nödvändigheten av att ta en reflexionspaus. Denna ska utgöra en period av eftertanke som ska utnyttjas för en bred debatt där medborgarna, det civila samhället, arbetsmarknadens parter med flera kan delta. Det konstaterades att en sådan debatt redan har inletts i flera medlemsstater men att den även i dessa länder bör intensifieras och utvidgas. Reflexionsperioden fortsätter under våren 2006, och stats- och regeringscheferna kommer att mötas i juni i år för att göra en samlad bedömning av de nationella debatterna och enas om en fortsättning av processen. Jag har i andra debatter och samtal om EU sagt att reflexionspausen alltför mycket kännetecknas av paus och alltför lite av reflexion.

Herr talman! I dag för 56 år sedan startade alltså den europeiska integrationen. Den processen fortsätter, och alltför länder ansluter sig. Regeringens EU-skrivelse är en skildring av det gångna året i den processen. Utrikesutskottets betänkande är en reflexion på både processen och skrivelsen. När jag nu avslutar det här anförandet hoppas jag att debatten om EU kan fortsätta under hela det 57:e året och att den inte tar någon paus.

Med det yrkar jag bifall till förslaget i betänkandet i sin helhet.

Anf. 35 AGNE HANSSON (c) replik:

Herr talman! Kenneth G Forslund gjorde en del deklarationer.

Global företrädare för internationell rättsordning vill Kenneth G Forslund ha. Min fråga är för det första: Är man nu beredd att arbeta för en gemensam utrikespolitik i EU?

För det andra svävar den här skrivelsen, som både Kenneth G Forslund och jag sade, över ett brett område. Vilket EU vill Kenneth G Forslund ha, ett smalt och vasst eller brett och platt?

För det tredje: Lissabonstrategin och strategin för hållbar tillväxt, som innebär att vi ska bli bäst på tillväxt, står och stampar. Är Socialdemokraterna beredda att ge den ett nytt innehåll i en grön industripolitik som jag var inne på?

Anf. 36 KENNETH G FORSLUND (s) replik:

Herr talman! För att börja med Agne Hanssons första fråga om Socialdemokraterna vill ha en gemensam utrikespolitik: Ja, det vill vi.

Den andra frågan var vilket EU Socialdemokraterna vill ha. Agne Hansson pläderade för ett EU som är smalt och vasst. Min motfråga blir: Vad är det Agne Hansson vill att EU inte ska ägna sig åt som EU gör i dag? Jag vill ha ett EU som samarbetar på de områden där det är relevant och där våra gemensamma beslut kan bidra till att lösa gemensamma problem och möta gemensamma behov. Det är det EU jag vill ha, exempelvis på miljöns område och när det gäller att skapa arbete och ekonomisk utveckling i Europa.

När det gäller Lissabonstrategin och satsningen på gröna verksamheter kanske vi läser in olika saker i Lissabonstrategin. Jag tycker att det täcks in i den strategi som finns i dag och att möjligheterna finns för gröna satsningar.

Anf. 37 AGNE HANSSON (c) replik:

Herr talman! Tycker Kenneth G Forslund att det har hänt något på det området? Jag tror att vi diskuterade den frågan för ett år sedan. Jag tycker att det står och stampar. Det gäller att driva på i de här frågorna, och det är regeringen som är vår företrädare i EU. Vad händer på det området?

Slutligen frågan om smalt eller vasst och vad som EU inte ska syssla med. Gurkor och tomater, jordgubbar och sådant har det varit debatt om. Det är mycket mer som man inte ska syssla med. Jag vill, med tanke på att tiden är knapp, hänvisa till den reservation som jag står bakom. Där har vi utvecklat vad EU inte ska syssla med men som medlemsländerna i stället ska arbeta med.

Anf. 38 KENNETH G FORSLUND (s) replik:

Herr talman! Jag kan också känna att Lissabonstrategin står och stampar. När man studerar den som helhet kan man tänka sig att det beror på att inte alla mål är helt förenliga med varandra. Jag skulle också vilja att det gick ännu fortare, för det är bråttom, inte minst om vi ska uppfylla Lissabonstrategin att göra EU till världens mest konkurrenskraftiga ekonomi. Vi har passerat mer än halva tiden nu.

Gurkor, tomater och jordgubbar – det var väl ändå länge sedan EU-diskussionen handlade om det. Det är inte precis det vi möts av i EU-nämnden i stort sett varje fredag, utan det är andra frågor. Men jag ska med intresse läsa Centerpartiets och Agne Hanssons reservation i detta ämne en gång till.

Överläggningen var härmed avslutad.
(Beslut skulle fattas den 10 maj.)

Prot. 2005/06:119
9 maj

*Berättelse om
verksamheten i
Europeiska unionen
2005*

3 § Justering av protokoll

Justerades protokollet för den 3 maj.

4 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer

Till riksdagen hade inkommit följande skrivelser:

Interpellation 2005/06:369

Till riksdagen

Interpellation 2005/06:369 av Per Westerberg (m)

Vattenfall och konkurrensen på elmarknaden

Interpellationen kommer att besvaras torsdagen den 8 juni 2006.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor.

Stockholm den 5 maj 2006

Näringsdepartementet

Thomas Östros

Enligt uppdrag

Dag Ekman

Expeditionschef

Interpellation 2005/06:370

Till riksdagen

Interpellation 2005/06:370 av Anne-Marie Pålsson (m)

Statliga bolags förvärv och riksdagens inflytande

Interpellationen kommer att besvaras torsdagen den 8 juni 2006.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor.

Stockholm den 5 maj 2006

Näringsdepartementet

Thomas Östros

Enligt uppdrag

Dag Ekman

Expeditionschef

Interpellation 2005/06:371

Till riksdagen

Interpellation 2005/06:371 av Anne-Marie Pålsson (m)

Postens förvärv av Strålfors AB

Interpellationen kommer att besvaras torsdagen den 8 juni 2006.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor.

Stockholm den 5 maj 2006

Näringsdepartementet

Thomas Östros

Enligt uppdrag

Dag Ekman

Expeditionschef

Till riksdagen

Interpellation 2005/06:373 av Ronny Olander (s)

Skatt på flygresor

Interpellationen kommer att besvaras måndagen den 15 maj 2006.

Skälet till dröjsmålet är andra sedan tidigare inbokade åtaganden som inte går att flytta på.

Stockholm den 4 maj 2006

Finansdepartementet

Pär Nuder

Enligt uppdrag

Lilian Wiklund

Expeditions- och rättschef

Interpellation 2005/06:377

Till riksdagen

Interpellation 2005/06:377 av Yvonne Ruwaida (mp)

Militärt samarbete med Israel

Interpellationen kommer att besvaras måndagen den 5 juni 2006.

Skälet till dröjsmålet är att statsrådet inte befinner sig i Stockholm.

Stockholm den 5 maj 2006

Utrikesdepartementet

Jan Eliasson

Enligt uppdrag

Per Thöresson

Expeditionschef

Interpellation 2005/06:378

Till riksdagen

Interpellation 2005/06:378 av Ingegerd Saarinen (mp)

Dawit Isaak

Interpellationen kommer att besvaras måndagen den 5 juni 2006.

Skälet till dröjsmålet är att statsrådet inte befinner sig i Stockholm.

Stockholm den 5 maj 2006

Utrikesdepartementet

Jan Eliasson

Enligt uppdrag

Per Thöresson

Expeditionschef

Interpellation 2005/06:381

Till riksdagen

Interpellation 2005/06:381 av Sven Gunnar Persson (kd)

Dawit Isaak

Interpellationen kommer att besvaras måndagen den 5 juni 2006.

Prot. 2005/06:119
9 maj

Skälet till dröjsmålet är att statsrådet inte befinner sig i Stockholm.
Stockholm den 5 maj 2006
Utrikesdepartementet
Jan Eliasson
Enligt uppdrag
Per Thöresson
Expeditionschef

Interpellation 2005/06:382

Till riksdagen
Interpellation 2005/06:382 av Staffan Danielsson (c)
Dawit Isaak
Interpellationen kommer att besvaras måndagen den 5 juni 2006.
Skälet till dröjsmålet är att statsrådet inte befinner sig i Stockholm.
Stockholm den 5 maj 2006
Utrikesdepartementet
Jan Eliasson
Enligt uppdrag
Per Thöresson
Expeditionschef

Interpellation 2005/06:383

Till riksdagen
Interpellation 2005/06:383 av Kenneth Johansson (c)
Fortsatta utvecklingsinsatser för primärvården
Interpellationen kommer att besvaras torsdagen den 8 juni 2006.
Skälet till dröjsmålet är sedan tidigare inbokade engagemang.
Stockholm den 5 maj 2006
Socialdepartementet
Ylva Johansson
Enligt uppdrag
Erna Zelmin
Rätts- och expeditionschef

Interpellation 2005/06:384

Till riksdagen
Interpellation 2005/06:384 av Ana Maria Narti (fp)
Konfessionella friskolor
Interpellationen kommer att besvaras den 7 juni.
Skälet till dröjsmålet är sedan tidigare inplanerade engagemang.
Stockholm den 4 maj 2006
Utbildnings- och kulturdepartementet
Ibrahim Baylan

Till riksdagen

Interpellation 2005/06:387 av Cecilia Wigström (fp)

Frigivning av Dawit Isaak

Interpellationen kommer att besvaras måndagen den 5 juni 2006.

Skälet till dröjsmålet är att statsrådet inte befinner sig i Stockholm.

Stockholm den 5 maj 2006

Utrikesdepartementet

Jan Eliasson

Enligt uppdrag

Per Thöresson

Expeditionschef

Interpellation 2005/06:390

Till riksdagen

Interpellation 2005/06:390 av Carl B Hamilton (fp)

Sveriges position i Mellanösternpolitiken

Interpellationen kommer att besvaras måndagen den 5 juni 2006.

Skälet till dröjsmålet är att statsrådet inte befinner sig i Stockholm.

Stockholm den 5 maj 2006

Utrikesdepartementet

Jan Eliasson

Enligt uppdrag

Per Thöresson

Expeditionschef

5 § Anmälan om inkomna faktapromemorior om förslag från Europeiska kommissionen

Förste vice talmannen anmälde att följande faktapromemorior om förslag från Europeiska kommissionen inkommit och överlämnats till utskott:

2005/06:FPM87 Förordning om regler för köpkraftspariteter

KOM(2006)135 till finansutskottet

2005/06:FPM88 Nytt konsumentkreditdirektiv (ändrat förslag)

KOM(2005)483 till lagutskottet

2005/06:FPM89 Beslut om typgodkännande av lastskydd i personbil

KOM(2006)112 till trafikutskottet

6 § Förnyad bordläggning

Föredrogs och bordlades åter
Konstitutionsutskottets betänkande 2005/06:KU17
Finansutskottets betänkanden 2005/06:FiU23 och FiU29
Skatteutskottets betänkanden 2005/06:SkU18, SkU22 och SkU32
Socialutskottets betänkande 2005/06:SoU20
Bostadsutskottets betänkande 2005/06:BoU10

7 § Bordläggning

Anmälades och bordlades
Konstitutionsutskottets betänkanden
2005/06:KU19 Minoritetsfrågor
2005/06:KU24 Allmänna helgdagar, m.m.
2005/06:KU32 Ett ökat samiskt inflytande
2005/06:KU37 Översyn av personuppgiftslagen
2005/06:KU38 Vidgad samordnad länsförvaltning i Gotlands län

Trafikutskottets betänkande
2005/06:TU10 Säkerhet i vägtunnlar

Arbetsmarknadsutskottets betänkande
2005/06:AU11 Nya mål i jämställdhetspolitiken

8 § Anmälan om interpellation

Anmälades att följande interpellation framställts

den 8 maj

2005/06:393 av *Nina Lundström* (fp) till utrikesminister Jan Eliasson
Burma och medlemskapet i ASEM

Interpellationen redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 16 maj.

9 § Anmälan om frågor för skriftliga svar

Anmälades att följande frågor för skriftliga svar framställts

den 8 maj

2005/06:1550 av *Rigmor Stenmark* (c) till samhällsbyggnadsminister
Mona Sahlin
Övergång från naturgrus till annan materia samt forskning kring detta

2005/06:1551 av *Gunilla Carlsson* i Tyresö (m) till utrikesminister Jan Eliasson

Svensk visering till medlem i Hamasregeringen

2005/06:1552 av *Jan Ertsborn* (fp) till utrikesminister Jan Eliasson
Europakonventionens skydd mot diskriminering

2005/06:1553 av *Veronica Palm* (s) till utrikesminister Jan Eliasson
Fängslad Fateh Jamus

2005/06:1554 av *Staffan Danielsson* (c) till utrikesminister Jan Eliasson
Palestinas regering och synen på terrordåd

2005/06:1555 av *Åsa Torstensson* (c) till statsrådet Ulrica Messing
Ny älvförbindelse i Göteborg

2005/06:1556 av *Per Landgren* (kd) till statsrådet Ulrica Messing
Ny älvförbindelse i Göteborg

2005/06:1557 av *Jörgen Johansson* (c) till finansminister Pär Nuder
Båtskatt

2005/06:1558 av *Krister Örnffäder* (s) till finansminister Pär Nuder
Ekonomiska förutsättningar för småskalig livsmedelsproduktion

2005/06:1559 av *Cecilia Widegren* (m) till jordbruksminister Ann-Christin Nykvist
Gotlandsruss och ligghallar

2005/06:1560 av *Ingegerd Saarinen* (mp) till statsrådet Hans Karlsson
Arbetsmiljöverkets rekommendationer för ljudmiljön i skolan

2005/06:1561 av *Eva Arvidsson* (s) till utbildnings- och kulturminister
Leif Pagrotsky

Unescos samhällsvetenskapliga program

2005/06:1562 av *Lennart Kollmats* (fp) till utbildnings- och kulturminister
Leif Pagrotsky

Återsändande av kartor i Lantmäteriets arkiv

2005/06:1563 av *Sverker Thorén* (fp) till statsrådet Lena Sommestad
Hållbarhetskommision

2005/06:1564 av *Sverker Thorén* (fp) till statsrådet Lena Sommestad
Miljömål om utsläpp av fosforföreningar

2005/06:1565 av *Sverker Thorén* (fp) till statsrådet Lena Sommestad
Miljömål om dioxin i livsmedel

2005/06:1566 av *Sverker Thorén* (fp) till statsrådet Lena Sommestad
Miljömål om kadmium

2005/06:1567 av *Sverker Thorén* (fp) till statsrådet Lena Sommestad
Miljömål om partiklar

den 9 maj

2005/06:1568 av *Gunnar Nordmark* (fp) till samhällsbyggnadsminister
Mona Sahlin

Allmännyttiga bostäder

2005/06:1569 av *Jörgen Johansson* (c) till statsrådet Sven-Erik Österberg
Ansvar för krediter och utlåning

2005/06:1570 av *Åsa Torstensson* (c) till näringsminister Thomas Östros
Fler företag i tjänstebranschen

2005/06:1571 av *Marie Engström* (v) till finansminister Pär Nuder
Företagsbeskattning

Prot. 2005/06:119
9 maj

2005/06:1572 av *Krister Hammarbergh* (m) till justitieminister Thomas Bodström

Rekrytering av läkare som får utfärda rättsintyg

2005/06:1573 av *Lars-Ivar Ericson* (c) till statsrådet Morgan Johansson
Begravningsbidrag från kommunen

2005/06:1574 av *Holger Gustafsson* (kd) till utbildnings- och kulturminister Leif Pagrotsky

Femtioårsminne av Ungernrevolten

2005/06:1575 av *Torsten Lindström* (kd) till justitieminister Thomas Bodström

Kompetens rörande hedersrelaterad brottslighet hos polisen

2005/06:1576 av *Torsten Lindström* (kd) till statsrådet Morgan Johansson

Socialtjänstens hantering av hedersrelaterade problem

Frågorna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 16 maj.

10 § Kammaren åtskildes kl. 16.04.

Förhandlingarna leddes
av talmannen från sammanträdets början till och med 1 § och
av förste vice talmannen därefter till sammanträdets slut.

Vid protokollet

LISBET HANSING ENGSTRÖM

/Eva-Lena Ekman

Hälsningsanförande.....	1
Anf. 1 TALMANNEN.....	1
1 § Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen.....	1
Utrikesutskottets betänkande 2005/06:UU19	1
Anf. 2 URBAN AHLIN (s)	1
Anf. 3 GUNILLA CARLSSON i Tyresö (m)	2
Anf. 4 CARL B HAMILTON (fp)	3
Anf. 5 HOLGER GUSTAFSSON (kd)	4
Anf. 6 ALICE ÅSTRÖM (v).....	5
Anf. 7 AGNE HANSSON (c).....	6
Anf. 8 GÖRAN LENNMARKER (m)	7
Anf. 9 ANDERS G HÖGMARK (m).....	8
Anf. 10 ANA MARIA NARTI (fp).....	9
Anf. 11 ALF SVENSSON (kd)	10
Beslut	10
UU19 Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen	10
2 § Berättelse om verksamheten i Europeiska unionen 2005.....	11
Utrikesutskottets betänkande 2005/06:UU10	11
Anf. 12 GUNILLA CARLSSON i Tyresö (m).....	11
Anf. 13 GABRIEL ROMANUS (fp).....	14
Anf. 14 HOLGER GUSTAFSSON (kd)	17
Anf. 15 GABRIEL ROMANUS (fp) replik	18
Anf. 16 HOLGER GUSTAFSSON (kd) replik	19
Anf. 17 GABRIEL ROMANUS (fp) replik	19
Anf. 18 HOLGER GUSTAFSSON (kd) replik	19
Anf. 19 ALICE ÅSTRÖM (v).....	19
Anf. 20 GABRIEL ROMANUS (fp) replik	21
Anf. 21 ALICE ÅSTRÖM (v) replik.....	22
Anf. 22 GABRIEL ROMANUS (fp) replik	22
Anf. 23 ALICE ÅSTRÖM (v) replik.....	22
Anf. 24 AGNE HANSSON (c).....	23
Anf. 25 LOTTA HEDSTRÖM (mp)	25
Anf. 26 AGNE HANSSON (c) replik	28
Anf. 27 LOTTA HEDSTRÖM (mp) replik	28
Anf. 28 AGNE HANSSON (c) replik	29
Anf. 29 LOTTA HEDSTRÖM (mp) replik	29
Anf. 30 GUNILLA CARLSSON i Tyresö (m) replik	30
Anf. 31 LOTTA HEDSTRÖM (mp) replik	30
Anf. 32 GUNILLA CARLSSON i Tyresö (m) replik	31
Anf. 33 LOTTA HEDSTRÖM (mp) replik	32
Anf. 34 KENNETH G FORSLUND (s)	32
Anf. 35 AGNE HANSSON (c) replik	34
Anf. 36 KENNETH G FORSLUND (s) replik.....	35
Anf. 37 AGNE HANSSON (c) replik	35

Anf. 38 KENNETH G FORSLUND (s) replik	35
(Beslut skulle fattas den 10 maj.)	35
3 § Justering av protokoll	36
4 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer	36
5 § Anmälan om inkomna faktapromemorior om förslag från Europeiska kommissionen	39
6 § Förnyad bordläggning.....	40
7 § Bordläggning.....	40
8 § Anmälan om interpellation	40
9 § Anmälan om frågor för skriftliga svar	40
10 § Kammaren åtskildes kl. 16.04.	42